

PENTAGRAM

DE SLEUTEL VAN DE SCHATKAMER VAN HET LICHT

Dit geestelijke Licht gaat uit van het Woord
dat van het allereerste begin tot op de dag van
vandaag het Al beroert en doorstroomt.

Dat is het prana van het andere leven, van die
andere wereld, dat ons tot in elke cel aanraakt
om de oogst van de velden bijeen te garen.

INHOUD

- 2 25 JAAR PENTAGRAM
- 4 DE SLEUTEL VAN DE SCHATKAMER
VAN HET LICHT
- 12 DE BRON VAN ALLE LEVEN
- 17 WAAROM IK EEN ROZENKRUISER
BEN
- 28 DE NIEUWE TAAL VAN HET HART
- 35 DE WETENSCHAP VAN
INNERLIJKE VRIJMAKING

25STE JAARGANG NR. 5

SEPTEMBER/OKTOBER 2003

25 jaar
PENTAGRAM

25 JAAR PENTAGRAM

25 JAAR PENTAGRAM

Ja, u leest het goed: het tijdschrift bestaat een kwart eeuw! In die tijd zijn er tot op heden 1533 artikelen in 174 uitgaven gepubliceerd, waaronder ta van toespraken van Jan van Rijkenborgh en Catharose de Petri die nimmer in boekvorm zijn opgenomen.

Het begon allemaal met een klein blad dat twaalf keer per jaar verscheen en dat voornamelijk op de leerlingen van de Geestesschool van het Gouden Rozenkruis was gericht. Dat is niet altijd zo geweest. De eerste uitgaven, het maandblad *Het Rozenkruis* (1927-1938), het maandblad *Aquarius* (1935²-1939), het weekblad *Het Licht van het Rozenkruis* (1939-mei 1940), *Nieuw Esoterisch Weekblad* (mei 1940 – oktober 1940) en *Morgenlicht* (1941) van de School waren bedoeld voor een brede kring van zoekers. Tijdens de Tweede Wereldoorlog – de School was toen door de bezetter gesloten – onderhield Jan van Rijkenborgh contact met zijn leerlingen door middel van de *Van Rijkenborghbrieven*. Kort na de oorlog werd het ‘esoterisch maandschrift’ *De Hoeksteen* gepubliceerd, gevolgd door het *Renova-nieuws*. Daarna kwam *Aquarius* en in 1957 verscheen het maandblad *Ecclesia Pistis Sophia*, gevolgd door *De Topsteen* (1968), eveneens een maandblad. Dit was het eerste tijdschrift dat werd vertaald in het Duits, Engels en Frans. En in januari 1979 verscheen het maandblad van het Lectorium Rosicrucianum internationaal onder de naam *Pentagram*. *In deze internationale uitgave zijn verenigd: Aquarius, dat*

als zodanig tot nu verscheen voor het Duitse taalgebied; La Pierre du Sommet, die het Franstalige gebied bestreek; De Topsteen, voor het Nederlandse taalgebied en The Topstone, welke driemaandelijks uitkwam voor de Engels sprekende gebieden,’ vermeldt de inleiding van het eerste nummer. *‘Waarom de naam Pentagram? De Geestesschool van het Gouden Rozenkruis reageert op en volgt de bevrijdende impulsen, die in actualiteit tot de mensheid uitgaan,’* vervolgt deze inleiding. *‘In de bedding hiervan is er in de Geestesschool een duidelijke dynamische ontwikkeling. In dit verband is de Geestesschool een nieuwe periode in haar arbeid en voortgang binnengetrepen. Omstreeks de herfstequinox van 1978 heeft zich deze periode ingezet en onder andere een duidelijke consequentie hiervan weerspiegelt zich in de nieuwe opzet van het maandblad van het Lectorium Rosicrucianum. De Geestesschool stelt zich geheel in dienst van de mensheidsbevrijdende arbeid die de Universele Broederschap in deze tijd zeer krachtig onderneemt. Wat die bevrijdende arbeid behelst en hoe daaraan kan worden deelgenomen, wordt in de literatuur van de School in alle toonaarden uiteengezet. En ook het maandblad Pentagram zal daarvan steeds blijven getuigen.’*

Het tijdschrift Pentagram verschijnt thans in 16 talen in meer dan 40 landen in een oplage van ca. 15.000 nummers. De artikelen komen van leerlingen en steeds meer illustraties worden in eigen beheer vervaardigd. Pentagram zoals het nu verschijnt, is bedoeld voor zoekers – of die zich nu binnen dan wel buiten de School

bevinden – en poogt hen te helpen in hun zoektocht naar de universele waarheid. Daartoe wordt een zo breed mogelijk terrein bestreken dat – naar wij hopen – voor lezers in uiteenlopende cultuur- en taalgebieden toegankelijk is. Zo werden onder meer themanummers gewijd aan Johann Valentin Andreae; De taak van de mensheid in de Aquariusperiode; Wat is bewustzijn?; Waarom de Boeddha zweeg; Jacob Boehme – mysticus en visionair; Waarom Comenius?; Conferentie Jonge Leerlingengroep 2001; Expositie in de Koninklijke Bibliotheek (Den Haag); Goethes Faust; Gerechtigheid, primair principe in het Al; De innerlijke weg van de Gnosis; De Graal, een levende werkelijkheid; Wat heeft de Griekse mythologie de moderne mens te zeggen?; India in het ritme van de oneindigheid; Ieder kind is een eigen en uniek mysterie; Labyrinth of doolhof; Het lichaam als instrument van de Ziel; Mani, een boodschapper die de wereld versteld deed staan; Het evangelie van de Ziel; Meditatie, een verwarrend begrip; De twee natuurorden; Oorlog en vrede, Paracelsus, leven naar de eis van Godswege gesteld; Plato, getuige van de universele waarheid; Reïncarnatie en het Moderne Rozenkruis; Renaissance nog niet voltooid; De Rozenkruisers

Broederschap; Ontstaan en gebruik van symbolen; Godsbeeld en universaliteit; In den beginne was het Woord; Ontwikkeling van de Nieuwe Ziel. Daarnaast zijn talloze onderwerpen behandeld over het eeuwige zoeken naar de Universele Waarheid.

Uit al deze artikelen werd een selectie gemaakt om u iets te laten proeven van de grootse ontwikkeling waarvan het tijdschrift *Pentagram* nu al 25 jaren deel uitmaakt. *«Het tijdschrift Pentagram stelt zich ten doel de aandacht van de lezers te vestigen op een nieuwe tijd die aangebroken is in de ontwikkeling van de mensheid. Het Pentagram is door alle tijden heen het symbool geweest van de wedergeboren mens, de nieuwe mens. Het is eveneens het symbool van het universum en zijn eeuwige wording, waarin het Godsplan tot openbaring komt. Een symbool heeft echter alleen waarde indien het aanzet tot verwerkelijking. De mens die het Pentagram in zijn microkosmos, in zijn eigen kleine wereld verwerkelijkt, bevindt zich op het pad van transfiguratie. Het tijdschrift Pentagram roept de lezer op deze geestelijke revolutie in zichzelf te doen plaatsvinden.»*

Redactie Pentagram

DE SLEUTEL VAN DE SCHATKAMER VAN HET LICHT

Het eeuwige Woord dat van God uitgaat, zo zegt de magische proloog van het Evangelie van Johannes, is de gouden sleutel die toegang geeft tot alle mysteriën. Het is het eeuwige geheim dat het ganse Al omsloten houdt. Het is de kern van het geestelijke Licht van het Zonnelichaam, van de macrokosmos en de microkosmos tezamen.

Dit Woord van God is het scheppend Fiat, het Geluid, de Bazuin waardoor de monadische vlammenregen wordt gewekt en het Leven in oneindige, veelkleurige vibraties en kleurnuances wordt geopenbaard. Het Leven kan zich baden in de Universele Hemelboog die niets anders dan het stralende Licht van de Al-Liefde weerkaatst. Dit mysterie omgeeft en bevat het Heelal. Het is het Woord 'van den beginne', dat er ook nu is en dat er altijd zal zijn. «Uit dit mysterie», zo zegt Jezus, «ben ik voortgekomen.» De zeven uitvloeiingen of emanaties van dit Woord vormen het Lichtgewaad van de Lichtmens. Het is het ene, grote mysterie dat in de totale schepping verborgen ligt en het kan alleen ontsluit worden door de godsdienst van de ware kennis, de godsdienst van de zuivere Gnosis. Deze Gnosis is niets anders dan het samenstel van emanaties die van de monadische vlam uitgaan en die de Geest verbinden met de Lichtziel. Die Lichtziel is in de mens aan-

wezig. Jezus zegt daarover: «Ontwaakt, gij die slaapt en verheft u in de Christus die u in Zijn Licht zal opnemen». De Gnosis zal in uw hart geboren worden en in uw hoofd zal zij de vrucht van de levende kennis openbaren. Deze is de Gnosis, die de kennis is van de Lichtziel. Deze kennis zal u verlichten en de sleutel schenken die toegang geeft tot de Schatkamer van het Licht.

MET DE PAPLEPEL INGEGOTEN LEUGENS

Deze woorden en andere fragmenten van oeroude teksten circuleerden rond het begin van de christelijke jaartelling in de godsdienstige en wijsgerige wereld van die dagen. Zij leiden ons binnen in een totaal ander denken en in een volkomen andere religieuze belevenis dan die zijn voortgekomen uit het historische verhaal van Jezus van Nazareth dat door de kerkvaders en hun volgelingen eeuwen geleden is opgezet (verzonnen).

Nu de tijd van het kerstfeest weer gekomen is, zullen de bonafide Rozenkruisers zich dan ook zeker niet bezig houden met een romantisch verhaal rond Christus' geboorte dat jaar in jaar uit voor de mensheid wordt opgeleefd. Dat romantische verhaal en die historische 'feiten' worden inmiddels van verschillende kanten flink onder vuur genomen. Het historische christendom wordt er ernstig van beschuldigd dat het de christelijke leringen voor eigen doeleinden heeft aangewend. Velen hebben

Door de duisternis breekt het licht om de mens de weg te wijzen. Foto Pentagram.

dat verraad in de afgelopen eeuwen reeds aangetoond, maar hun protesten werden altijd weer in bloed gesmoord. Maar nu leeft de mensheid in de tijd van ontmaskering.

Als de bedekkingen van vele dingen wegvallen, geeft dat niet direct een fleurige aanblik. De naakte werkelijkheid toont aan hoe mismaakt de maatschappij, de wetenschap en de religie zijn van de mens die deze eigen wereld heeft geschapen. Het is dan ook geen wonder, dat de mensen enerzijds terugschrikken waar zulke feiten worden blootgelegd, maar anderzijds nemen zij er gretig kennis van. Want de mensheid is op zoek naar de Waarheid.

VOORBIJGAAN AAN DE FEITEN?

Wie zich nu verdiept in de gespletenheid van de bijbelschrijvers en zijn bevindingen op papier zet, kan zeker zijn van een groeiend publiek. Daarbij kunnen wij ons echter wel afvragen of er geen persoonlijke belangen spelen bij diegenen, die zo de Gnosis populariseren. Wij zijn ervan overtuigd dat de ontmaskeraars van onze tijd volkomen eerlijk opereren vanuit een innerlijke gedrevenheid. Maar dat zij daarbij voorbijgaan aan het feit dat er een moderne gnostieke Geestesschool existeert, waarin het proces van wedergeboorte naar lichaam en ziel al ruim driekwart eeuw wordt onderwezen en toegepast, geeft toch wel te denken. Op zijn minst genomen is het merkwaardig dat stelselmatig wordt verzwegen dat reeds lang voordat al die moderne publicaties verschenen, de moderne gnosticus en transfigurist Jan van Rijckenborgh schreef en sprak over de Gnosis als 'bron van innerlijke kennis en vrijheid'. Wat meer is: hij stichtte een zuiver gnostieke

gemeenschap die nu in reeds meer dan dertig landen vertegenwoordigd is en daar grote aandacht trekt bij de ware zoekers naar de ene Waarheid. Jan van Rijckenborgh citeerde graag de volgende woorden van de middeleeuwse mysticus Angelus Silesius:

*«Was Christus duizendmaal
in Bethlehem geboren
en niet in uwe ziel,
zo waart ge toch verloren.*

*Voorwaar, het eeuwig Woord
wordt heden nog geboren.
Waar? Waar een ziel zichzelf
in zichzelf heeft verloren.
De Poort der zaligheid
kan hij slechts binnengaan,
die wedergeboren is
tot gans een nieuw bestaan.*

*Vraagt gij, o mens,
waar staat toch wel Gods Troon?
Daar, waar Hij zich in u wederbaart...
als Zoon!*

*Als gij uit God geboren zijt,
en in een and're zin Hem wederbaart,
dan gaat gij uit
en Hij gaat in.' »*

In de eerste uitgave van *De Komende Nieuwe Mens* (gepubliceerd in 1953 bij de Rozekruis Pers te Haarlem), zegt Jan van Rijckenborgh:

*«Allereerst dienen wij dan een oud
thema ter hand te nemen, waarover in
onze kring al zoveel gezegd is, namelijk
dat Christus geen Hiërofant van majestei-
telijke aard is, die zich ergens buiten de
grofstoffelijke wereld ophoudt, maar in de
eerste plaats een onpersoonlijk, onbegrensd*

Wezen, dat zich kenbaar maakt als Licht, als Kracht, als een machtig Stralingsveld. Dat stralingsveld van de Christus, dat onder ons verschenen is en deze duistere wereldorde niet meer met rust laat, heeft, zoals duidelijk is, een grote invloed, ja, een hele reeks van invloeden.»

DE GNOSTICUS LEEFT NAAR HETGEEN HIJ
WEET

Reeds tientallen jaren voordat het begrip Gnosis in onze tijd gemeengoed werd van een grote groep zoekers, verklaarde Jan van Rijckenborgh in tempeldiensten en toespraken de Gnosis van de Egyptische Mystериën, van de Manicheeën, de Essenen, de Bogomielen, de Katharen, de Klassieke Rozenkruisers. En hij gaf de gnostieke lijn aan in de leer van Hermes Trismegistos, de Boeddha, Lao Tse en vele anderen die de Gnosis in de ware zin toebehoorden. Hij spoorde zijn leerlingen aan hetzelfde te onderzoeken wat hij had onderzocht, opdat zij zelf zouden herkennen wat Gnosis is en wat niet.

Ruim vijftig jaar geleden publiceerde hij de *Dei Gloria Intacta* – een compleet overzicht van de weg van bevrijding. In mei 1945 – de Tweede Wereldoorlog was net enkele dagen achter de rug! – gebruikte Jan van Rijckenborgh het eerste hoofdstuk van dit boek voor de eerste naoorlogse toespraak in de Tempel te Haarlem. Het was *zijn* Fama Fraternitatis! *Zijn* directe oproep en *zijn* beroep op de leerlingen om zich los te maken van het natuurreligieuze, historische christendom. Op magistrale wijze leidde hij zijn leerlingen uit de duisternis van het kerkelijke denken binnen in het Universele christendom. Hij verklaarde het pad van wedergeboorte dat in de gnostiek-christelijke mysteriën besloten ligt en dat door iedereen in navolging

kan worden gegaan. Hij schrijft dan ook in *Dei Gloria Intacta* (De Glorie Gods is on-aantastbaar): *«Het christendom moet veel wijder worden gezien. Het vangt niet aan in Bethlehem, maar vele duizenden jaren daarvoor, terwijl wij het universele Christusbemoeien moeten schouwen in een tijdsgebied van miljoenen jaren.»*

33STE INDALING VAN HET CHRISTUSLICHT

De indaling van het goddelijke Licht staat in relatie met het kosmisch uurwerk van het Al. Het interkosmische stralingsveld, dat in onze tijd voor de 33ste keer indaalt, heeft tegen het einde van de 20e eeuw wederom één graad in de zodiakale cyclus volbracht. Deze laatste minuut in het zodiakale uurwerk is van buitenge-

Het openen van het graf van Christiaan Rozenkruis.

woon grote betekenis. Want de mensheid is inmiddels rijp geworden voor een geestelijke revolutie. Voor een zeer ingrijpende omwenteling van geestelijke aard. Zij bevindt zich in de laatste fase van een kosmische cyclus die ruim zesduizend jaren omvat, de fase waarin een nieuw bewustzijn zich zal openbaren en ook zal doorbreken. Deze doorbraak is het resultaat van diep ingrijpende ervaringen gedurende een verschrikkelijke worsteling en smartengang in de oorden van de Tijd. U en wij bevinden ons op de toppen van de golven in de wereldzee. Wij worden geïsteerd en heen en weer gesmeten door de orkanen van magnetische aard die ons levensveld vanuit de Zonnemacros aangrijpen. Van straling is bekend dat zij alles raakt en beïnvloedt en door vrijwel alle elementen heen gaat. De straling vanuit de Zonnemacros raakt alle leven aan, beïnvloedt alle leven en kan door niets worden tegengehouden. Dat betekent, dat het bewustzijn van ontelbare mensen wordt aangeraakt en dat daaruit een wieling van nieuwe ervaringen en waarnemingen tot ontwikkeling komt. Er is sprake van een vrijwel alles omvattende heroriëntatie in een poging om de verandering van het bewustzijn te verklaren. Dat gaat gepaard met de meest schrijnende en ontluisterende verschijnselen. Velen keren zich af van de maatschappij zoals die zich thans voordoet. Goed en kwaad komen in steeds grotesker vormen tegenover elkaar te staan, terwijl dwars door alles heen een nieuwe tijd zich baan breekt.

Velen verzetten zich en willen alles afbreken, anderen gebruiken dit verzet om oude en vermolmdde filosofieën en theologieën naar de nieuwe tijd over te brengen. En een andere groep moet niets hebben van dit soort veranderingen

en vernieuwingen en doet het allemaal af met de dooddoener 'New Age'.

Maar het feit blijft, dat de 'nieuwe tijd' al is aangebroken! Die nieuwe tijd breekt door met dramatische verschijnselen. Toch leven wij in een zeer interessante tijd. Wij beleven het moment dat de mensheid zich keert tegen de muren die haar gevangen houden. Dat zij wil uitbreken uit de gevangenis waarin zij door het historisch christendom en soortgelijke religies is opgesloten.

Deze grote veranderingen zijn reeds tientallen jaren geleden in de Geestesschool aangekondigd en besproken. Wij staan midden in de grote wending der culturen, die zich afspeelt in alle landen en bij alle volkeren. Het bewustzijn van de mensheid en van de individuele mens gaat daarin mee. Omdat de nieuwe Lichtstraling van de Zonnemacros niet alleen het astrale lichaam aangrijpt, maar vervolgens ook het ether- of levenslichaam, wordt de gehele persoonlijkheid in de veranderingen van de nieuwe tijd betrokken. Die voor velen nog vreemde kracht komt via het aurisch-magnetisch veld in het ademveld van de mens. Hij ademt die kracht als het ware in en kan er niet aan ontkomen. Zij opent zijn bewustzijn voor verborgen aspecten van de natuur en activeert hem om zijn levensaccenten te verplaatsen.

NU EINDELIJK DE WEG OMHOOG?

Mede door de grote veranderingen die onder meer worden veroorzaakt door de razendsnelle ontwikkelingen van de elektronica (computers, telecommunicatie, navigatie etc.), graaft de mens zich dieper en dieper in de materie in. Daarnaast is er een snelgroeiende groep die door de kos-

mische beïnvloeding van het bewustzijn een heel ander wereldbeeld gaat vermoeden.

In het begin bestaat dat meestal nog uit verwarring en onzekerheid over het verlies van oude normen. Maar daar doorheen groeit de onlesbare dorst naar kennis. Naar inzicht in de oorsprong van de mens. Naar zekerheid over het doel van de mensheid.

Naar informatie over de oorspronkelijke mensheid. Zij willen doordringen in de geheimen van de kosmos en de wortels van het bestaan blootleggen.

De oude, historische god is bezig te sterven en het hart keert zich naar de nieuwe, spirituele horizon. En daar nu, liggen vele gevaren op de loer! Want de machtige kosmische impuls van vernieuwing kan door de nog geblinddoekte mens nog niet in zijn volle omvang worden verstaan. En dan komen de verklaarders en uitleggers die alles al weten en de essentie verbergen. Zij buigen die impuls om en voeren de mensheid naar een nieuwe gevangenis.

Zo melden zich vele groeperingen en bewegingen die door de Bijbel valse profeten worden genoemd. Zij prediken *hun* waarheid en voegen alles naar die waarheid om haar te handhaven. Zij kunnen niet anders dan zo handelen, zolang zij zich niet werkelijk omwenden tot het ene Licht der Lichten.

Aquarius, kathedraal van Lausanne, Zwitserland

HET OORSPRONKELIJKE WOORD RAAKT DE MENS AAN

Hoe komen zij dan aan hun uitlegingen en verklaringen? Zij reageren op de uitstorting van het geestelijke Licht dat alomtegenwoordig is en dat nu op een volkomen nieuwe wijze met wereld en mensheid wordt verbonden. Dit geestelijke Licht gaat uit van het Woord dat van het allereerste begin tot op de dag van vandaag het Al beroert en doorstroomt. Dat is het prana van het andere leven, van die andere wereld, dat ons tot in elke cel aanraakt om de oogst van de velden bijeen te garen.

Die oogst is al zo lang voorbereid. Het zaad voor deze oogst is reeds zo heel lang geleden uitgestrooid en wat opkwam is op de velden des levens gerijpt. Hoe zullen de vruchten zijn? Hoe zullen zij worden geoogst? Zullen zij in Christus worden geoogst? Wat wil dat zeggen? In Christus? Daarmee wordt aangegeven dat het Woord – dat het Leven, het Licht der mensen is – op drie machtige fundamenten rust. Het Woord is niet alleen de fundamentele kracht in de Schepping, het is ook neergelegd in alle Heilige Taal als openbaring van de kennis die ons inlicht over het wezen van de Geest en de Ziel. Die Kennis is de Gnosis, het openbaarde Woord!

Het Woord is de mensheid gebracht door de vele boodschappers die niet alleen

over het Licht spraken, maar het ook in zichzelf konden vrijmaken en uitdragen. Zij stichtten gemeenschappen, waarin het Licht zich kon openbaren als een machtig vibrerend stralingsveld. Tijdens de gehele gang der mensheid zijn er kortere of langere perioden geweest, waarin de Lichtkracht van die andere, reine wereld die ook wel de bovennatuur wordt genoemd, zich in de aardse sferen verbijzonderde tot een Lichtveld. Tot een nieuwe atmosfeer waarin het leven nieuwe mogelijkheden wordt geschonken. Dankzij dit Lichtveld kan het tempo waarin de mensen zich spiritueel kunnen ontwikkelen, vele malen worden versneld.

Zo houdt de indaling van het Licht gelijke tred met de voortgang van het zodiakale uurwerk. Ook nu bevindt de mensheid zich in zo'n golf van goddelijke bemoeienis. En al diegenen in wie iets van onsterfelijke zielekracht spreekt – al is het nog zo weinig – zullen door het Licht van de Gnosis in het oogstveld worden opgenomen. Met deze zekerheid voor ogen, hebben de afgezanten die de moderne Geestesschool van het Gouden Rozenkruis hebben gesticht en ontwikkeld, een groep van pioniers willen vormen. Een gnostieke Broederschap, bedoeld om een zodanig hoog niveau te bereiken, dat zij als een jonge Gnosis zou kunnen samenwerken met het ingedaalde Lichtveld.

WAT HEEFT HET KERSTFEEST NOG TE ZEGGEN?

Nu komen wij tot drie essentiële vragen:

«*Wat is voor ons, Rozenkruisers, de betekenis van het kerstfeest, het feest van het Licht?*»

Wat betekent voor ons de geboorte van Jezus in Nazareth?

Wat is voor ons de vrede van Bethlehem?»

Zijn dat voor ons alleen nog maar uiterlijke tekens, profane gebeurtenissen die niets meer van hun oorspronkelijke betekenis bezitten? Of kijken wij er nu heel anders tegenaan?

Zeker wel! Want Bethlehem is ons hart, waarin het Licht van de Roos, het Licht van het Oeratoom, geboren wordt. Het Lichtfeest is het uitbreken van dat grote wonder in het hoofdheilgdom, zodra de monadische vlam zich met de kundalini van het hart verenigt in het pinealisheilgdom. Dan kunnen ook zij, die deze weg zijn gegaan, zeggen: «*De Vader en ik, de levende Ziel en de Andere, mijn Monade en ik, zijn één!*» Als het Licht in de persoonlijkheid zijn omwandeling kan maken – in dienst van de levende Ziel – kan de kruisgang der rozen, de Via Dolorosa, als overwinning op de dood, worden afgelegd.

Het doel van Jan van Rijckenborgh was een Geestesschool te stichten, waarin een groep pioniers als een Jong Gnostieke Broederschap een brandpunt zou vormen. Een gemeenschap dus, die het alomtegenwoordige Gnosislicht zou kunnen opvangen en weerkaatsen. Een gemeenschap, waarin het Gnosislicht tot een machtig vuur zou uitbreken, dat uitgaat tot allen die zoeken en hun hart voor de Gnosis willen openen.

GEREEDMAKEN VOOR DE GROTE STAP

Hoe kan men tot die gemeenschap behoren? Door het astrale lichaam vrij te maken van de astrale sfeer van het dialectische bestaan en binnen te gaan in

het Andere, in het ene Licht dat de Gnosis is. Dat Licht is in iedereen nader dan handen en voeten. Het raakt de mens onophoudelijk aan. Het doorstraalt ons, omhult ons, doordringt ons van voren en van achteren. Wie zich daarvan bewust wordt en in dat Licht wil leven, moet eerst enkele elementaire stappen doen. Hij moet zich reinigen, geschikt maken, bekwaam maken om Ziel en Geest tot eenheid te voeren.

Hoe bereikt een mens deze staat van innerlijke verlichting? Door zich er volledig aan te wijden. Door zijn gehele leven op dat proces af te stemmen. Door zich vrij te maken van de oude, dialectische natuur en het accent van het sterfelijke ik consequent te verleggen naar het leven van de onsterfelijke Ziel. Door onthechting en verzaking van onze oude natuur. Zo niet, dan blijft alles bij het oude. Dan blijven wij er van buitenaf tegenaan kijken. Dan blijven wij hoogstens gelovigen, of zelfs ongelovigen, maar worden wij geen transfiguristen.

HOGERE OCTAAF VAN INNERLIJK WAARNEMEN

De kracht van de Roos is een straling naar binnen en naar buiten. Zij is een waarneembaar fluïdum, een uitvloeiing van het prana des levens. In die kracht openbaart zich het Woord, het Leven en het Licht der mensen. Deze aanraking in het hartheiligdom is de geboorte van Jezus in de gereinigde grot van het hart, mogelijk gemaakt door de Christus die het Licht der Wereld is, het alomtegenwoordige Lichtveld van de Heilige Zevengeest. En de oorzaak van deze verheven processen, die het gewone verstand te boven gaan, is de Liefde Gods, de zuurde-

sem van het Al, de wortel van de Scheping, die – nog onbekend – zich bekent in de nieuwe Ziel. Dat is de maagdelijke geboorte! Dat is de ware innerlijke verlichting.

Deze innerlijke verlichting is niet iets dat is voorbehouden aan heiligen en meesters. Het gaat hier om het ontvonken van de Lichtkrachtatomen in de naar de Waarheid zoekende mens, waardoor zijn bewustzijn wordt doorstraald en een nieuwe dimensie kan worden geopenbaard. Daardoor ontstaat dan een volkomen ander waarnemingsvermogen. Een hogere octaaf van innerlijk zien waarin de goddelijke wijsheid, de Gnosis, spreekt. Deze Gnosis is de Gnosis van de Lichtvonk-inde-mens. Van de Ziel die leeft in communicatie met het Lichtveld van de Gnosis. Die kracht tilt een mens boven de beperkingen van zichzelf uit, plaatst zijn levensaccent in die andere wereld die de Levende Ziel toebehoort. Dat is het Kerstfeest dat niet meer uitdooft in het gewone leven van alledag.

Zo mogen wij op dit moment van het jaar het Licht zien gloren aan de kimmen van een nieuwe oogstperiode van de Gnosis. Een nieuwe universele aanraking breekt zich baan. Een goddelijke ademtocht vaart door de ruimten van de doods-natuur om de verloren Godsvonken aan te raken, te wekken en terug te voeren naar de Bovennatuur. Wie deze boodschap kan verstaan, heffe de fakkel des Lichts, opdat zijn medemensen hem mogen herkennen en volgen. Dan zal het kerstfeest een waarlijk gnostiek Lichtfeest zijn.

DE BRON VAN ALLE LEVEN

«In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.» Deze regel uit het Johannes-evangelie maakt duidelijk dat de schepping door het Woord Gods geschapen en belevendigd werd en wordt. Door het Woord ontstond de menselijke levensgolf die de opdracht kreeg het goddelijke scheppingsplan in stand te houden en verder uit te breiden. Door harmonische samenwerking van allen kon de goddelijke idee verwerkelijkt worden.

De vrijheid die in deze basisidee verankerd lag, werd echter door vele schepselen misbruikt. De harmonische samenwerking tussen God en zijn schepselen

werd door de mens verbroken. Door deze houding sloten de eigenwillige wezens zich uit van het goddelijke levensveld. Daarom spreken de heilige taal en vele legenden over een zondeval, een noodzakelijke afzondering. Maar het Woord straalt. De kracht, het licht van het begin, dringt binnen in de duisternis om de gevallen mensheid terug te voeren. Zo ontstond een reddingsplan om de gevallen microkosmoi niet in de chaos te laten verzinken, want zij waren in de aardse sfeer krachteloos, zonder leiding, aangezien het in hun middelpunt verblijvende oeratoom levend dood was. In dit reddingsplan was voorzien dat voor de stuurloze microkosmoi wezens zouden ontstaan, die hen als belevendigend, bezielend element zouden dienen. Alleen daardoor waren zij in staat in het

vreemde levensveld te bestaan. Deze wezens hebben vele processen doorlopen, voordat zij de graad van verstandelijke ontwikkeling bereikten die bij de moderne mens behoort.

BEWUSTWORDINGSPROCES VAN DE MENSHEID

Het was een wordingsproces dat zich over onvoorstelbaar lange tijden uitstrekte en waaraan vele levensgolven meewerkten, die verder waren dan de menselijke levensgolf. Bewustwording is het doel van dit ontwikkelingsproces. Gedurende lange tijd was het noodzakelijk dat de mensheid door geestelijke leiders werd geleid, daar de eigen verstandelijke ontwikkeling nog niet voldoende geordend was. Hoe sterker deze wezens zich van hun toestand bewust werden, hoe sterker ook hun gevoel van iets gescheiden te zijn. Daarom spanden hun geestelijke leiders zich in om het ontwakend bewustzijn op het oorspronkelijk vaderland te wijzen; op de bron waaruit het afkomstig is.

Deze geestelijke leiders waren Rozenkruisers; zij waren geen lid van een groep die zich Rozenkruisers noemden, maar mensen die in en met de kracht van het kruis hun zelfhandhavend wezen overwonnen, opdat het oeratoom, de roos, de onsterfelijke goddelijke bron in hun microkosmos, weer werkzaam zou worden. Met de overwinnende kracht van het kruis werkten zij in mensendienst.

Zij toonden de mens steeds opnieuw aan dat eigenzinnigheid terugkeer van de gevallen microkosmos onmogelijk maakt.

*Eens uit de bron van het leven
ontsproten, keert de mens nu terug
naar de bron van alle leven.*

Eigenmachtige zelfoverschatting is de scheidende factor tussen God en mens. In de bijbelse vertelling over de zondeval staat: «*En hij wilde zo zijn als God.*» Eigenmachtig willen was dus aanwezig, maar de rede, de zuivere kennis van het scheppingsplan, ontbrak.

HET ONSTERFELIJK KLEINOOD

Iedere gevallen microkosmos ontving een bron van goddelijke kracht. Dit onsterfelijke kleinood is een voortstuwende kracht die maant, roept en aandringt, zodat de mens de weg naar huis gaat betreden. Onbewust ervaren de mensen deze impulsen en het vermoeden uit God te zijn geboren en niet tot de aardse wereld te behoren. Maar de mensen vergissen zich als zij deze roep op zichzelf betrekken en niet op de microkosmos, die zij als werktuig moeten dienen. Een troebel besef van de juiste samenhang leidt ertoe dat de mens de impulsen van dit goddelijke kleinood verkeerd begrijpt en hij het godsrijk hier op aarde wil bouwen. Deze weg gaat door vele bewogenheden en ervaringen heen. Daarom zullen geluk, vrede, vrijheid en harmonie – attributen van de goddelijke mens – in het aardse leven een illusie blijven. Wanneer een mens door vele negatieve ervaringen bewuster geworden is, kan dit goddelijke

Bron in de
Rozentuin van
Noverosa. Foto
Pentagram.

kleinood zijn maatstaf worden, waardoor hij gaat inzien dat alle zogenaamde gelukzalige toestanden en waarden op aarde niet, of slechts voor korte duur, bereikbaar zijn.

Over het weten dat in iedere mens verborgen ligt en dat uit dit kleinood van het microkosmische hart ontspruit, spraken ook Rozenkruisers in de middeleeuwen. «Maar», zegt de *Fama Fraternitatis*, «de geleerden van Europa wezen dit aanbod af. Te groot was de bezorgdheid dat zij hun aardse kennis als onbeduidend en hol zouden moeten erkennen.»

TWEEVOUDIG BEWUSTZIJN

De middeleeuwse Rozenkruisers en de Moderne Geestesschool zeggen tegen allen die oren hebben om te horen, dat de mens een tweevoudig bewustzijn heeft. In de eerste plaats is er een rudimentair bewustzijn, dat uit de eeuwige bron gevoed wordt en dat hieruit tot volle rijpheid kan opbloeien als men zich niet afsluit. In de tweede plaats is er een overheersend bewustzijn dat uit de menselijke eigenwilligheid voortkomt. Door deze 'normale' bewustzijnstoestand, de egocentrische grootheidswaan der mensheid, werd een centrale concentratie van kracht gevormd, waaruit een mens alleen door kennis, inzicht en zelfovergave kan worden bevrijd. Over het algemeen leeft een mens uit de tweede bron, die krachtig opwelt. Want de gedachte dat hij als God wil zijn is nog steeds overheersend. Daardoor zullen Gods liefdekracht noch de inspanningen van de mensen, die de weg van het kruis reeds gegaan zijn, afnemen.

Niemand kan zeggen wanneer de zondeval plaatsgevonden heeft. De Ro-

zenkruisers zeggen dat de zondeval meer dan eens heeft plaatsgevonden.

De afscheiding van het goddelijke levensveld en dus ook het inkapselen van het innerlijke goddelijke weten duurt nog altijd voort. Daarom zijn ook vragen als: Hoe oud is het Rozenkruis? Wanneer werd de gemeenschap gesticht? niet te beantwoorden. Daarom zullen ook steeds nieuwe geestesscholen worden gesticht op basis van Gods Geestkracht. Want de kracht die de aarde omhult en doordringt, is de Christuskracht die de gevallen schepselen weer in het scheppingsplan wil terugvoeren.

Veelal strekken voorbereidingsfasen zich over duizenden jaren uit. Zoals de wereldreligies van het arische tijdvak, de hermetische wijsheidsleringen, de tijden van het Oude Testament en van de Griekse wijsheid. Al deze religieuze impulsen zijn een uitdrukking van Hem die is, die was en die altijd zijn zal: God, de Gnosis, de bron van alle leven!

GNOSIS GEOPENBAARD IN IEDERE MENS

Allen die waarlijk iets van het Godsplan begrijpen, staan in dienst van deze kracht, van deze wijsheid, die dan ook in elke religie sporen heeft nagelaten. Om deze reden kan ook niet van een samengesmolten weten der Rozenkruisers worden gesproken. Hun kennis verkregen en verkrijgen zij niet door studie. Iedere mens kan tot de bron doordringen, wanneer hij zich daartoe gereedmaakt.

In de drie manifesten die de middeleeuwse Rozenkruisers geschreven hebben, wijzen zij er met nadruk op dat de goddelijke kennis in iedere mens openbaar kan worden, mits hij bereid is 'in Jezus onder te gaan'. Wie de vrijheid binnen wil gaan,

zo zegt de *Fama Fraternitatis*, moet zich zijn gevangenschap bewust worden. Pas dan is een reformatie mogelijk.

De manifesten der Rozenkruisers ontstonden uit het drijven en voortstuwen van het goddelijke vuur. De goddelijke liefde klinkt in deze geschriften door. Zij brachten een ontwikkeling teweeg, die veel mensen wakker maakte en tot bezinning voerde. De oproepen werden door menige gerijpte ziel spontaan aangenomen en leidden ertoe dat ook zij over het ochtendgloren van een nieuwe mensheid schreven. Over dit onderwerp verschenen veel boeken en artikelen, die nog steeds door religieuze en zoekende mensen gelezen worden. Hoewel deze stroming, door verkeerd begrepen pogingen van de reformatie en door de onlusten van de Dertigjarige Oorlog, sterk gehinderd werd, was zij als voorbereidende fase voor de Aquarius-periode noodzakelijk.

KEERPUNT DER TIJDEN

Vorbereidende fasen vormen ook een overgang naar een ander tijdperk. Bij de overgang van het Ram- naar het Vissen-tijdperk was de periode van het Oude Testament afgesloten. De Christus-instraling werd sterker. De mens kon nu rechtstreeks, dat wil zeggen zonder religieuze middelaar, zonder priesterschap, met de goddelijke kracht verbonden worden. Hij was nu volwassen genoeg om te weten waar hij vandaan komt en waarheen hij gaat. Daarom konden de religieuze aandrang en het verlangen naar de Verlosser in praktisch christendom worden omgezet. Mensen die door deze versterkte goddelijke bemoeienis werden aangeraakt, ontmoeten elkaar in de eerste Christengemeenten, bij de Bogomielen, de Manicheeën, de Albi-

genzen en de Katharen. Honderden jaren leek het erop dat de vlam uitgedoofd was. Maar steeds opnieuw kwamen er mensen die uit de eeuwige bron konden putten en die de goddelijke wijsheid doorgaven. De activiteiten van de middeleeuwse Rozenkruisers getuigen daarvan.

In onze tijd staat de mensheid onder invloed van de Aquarius-periode. Aquarius brengt ontmaskering en wakkert het streven naar wijsheid aan. Zal de mensheid, beïnvloed door deze krachten, nu ook de manifesten der Rozenkruisers begrijpen en herkennen en inzien dat eigenwilligheid haar in de wereld gevangen houdt? Zullen velen ervaren dat het

Het vrijmaken van de vijfde ether, 18e eeuw, Bibliothèque de l'Arsenal, Parijs.

heilige vuur in het diepst van hun wezen pas kan vrijkomen, wanneer zij uit zuiver inzicht en verlangen spreken: «*Heer, niet mijn wil maar Uw wil geschiede.*»?

ALCHEMISCH PROCES IS REINIGEND

Op dat moment kan een proces beginnen dat de Rozenkruisers het alchemisch proces noemden en waarin het *sal menstrualis*, het reinigende, goddelijke zout, al het onreine, zelfverheerlijkende, God-ontkennende teniet doet. Door dit alchemisch proces kan het onreine metaal – dat is de aardse mens – oplossen en zal het goddelijke goud – dat is de oorspronkelijke mens – weer schitteren. Dit betekent: *Door het vuur van den heiligen Geest worden wedergeboren!*

De middeleeuwse Rozenkruisers zeiden echter ook – en dat zegt ook de Geesteschool van het Moderne Rozenkruis – dat dit proces alleen door inzicht en zelfovergave begonnen kan worden. Zo werd door de middeleeuwse Rozenkruisers een ontwikkeling voorbereid die het leven van de rijpe mensheid tot op deze dag beïnvloedt. De drie manifesten hebben wegen van kennis geopend, die voor de mensen tot dan nog toegesloten waren. Het is een ervaringsreis die de mensen plaatst voor de scherven van hun verkeerd begrepen mens-zijn. Nu herkent de mens dat de grenzen van het ik bereikt zijn en dat een egocentrische houding naar de afgrond leidt. Daarom zoeken veel mensen, misschien nog onbewust, naar een andere levenshouding, naar een

andere zin en inhoud van het leven die meer overeenkomt met het innerlijke weten.

Het verlangen naar nieuwe mens-wording brengt vele zoekers naar de Geesteschool van het Moderne Rozenkruis, naar een krachtveld waarin de Christuskracht versterkt doorwerkt. In dit krachtveld wordt men zich ervan bewust dat een egocentrische eigenzinnige houding de dam is, die de mens van het levende water der herkenning scheidt. Hier wordt men zich ook bewust dat Jezus Christus de mensen niet van een onvervulde taak verlost, maar tot vervulling van deze taak aanzet. Een opdracht die zich laat samenvatten in de woorden: «*Volgt mij.*»

Wie deze weg gaat komt innerlijk tot rust. Dan is er geen jachtig, onstilbaar verlangen meer naar aards geluk of zelfs weerstand tegen het goddelijke plan. Er zal dan begrip zijn voor de woorden uit de *Fama Fraternitatis*, die zij wellicht vaak hebben gehoord, gelezen en uitgesproken en die nu in daad kunnen worden omgezet:

«*Door den Geest Gods ontstoken worden, in Jezus de Heer ondergaan en door het vuur van den Heiligen Geest wedergeboren worden.*»

Eens uit de bron van het leven ontsproten, keert de mens nu terug naar de bron van alle leven.

WAAROM IK EEN ROZENKRUISER BEN

(Toespraak van J. van Rijckenborgh in de periode 1940-1945)

De vraag die ik nu opwerp ligt mij zeer na aan het hart. Ik wil u namelijk gaan uiteenzetten, gaan verklaren, waarom ik een Rozenkruiser ben. Ik bedoel dat zó: men is geen Rozenkruiser krachtens een zich gaan verbinden met de westerse mysterieschool, men wordt het niet door een lidmaatschap van het Rozenkruisers Genootschap. Nee, men is Rozenkruiser krachtens een zekere fysieke, ziele- en geestesgesteldheid.

Men moge zich van deze gesteldheid bewustzijn of niet, men moge ijveren in een of andere esoterische arbeid of niet, de ineigen gesteldheid, de ineigen staat bepaalt het 'zijn' of het 'niet zijn'. Het is daarover dat ik u spreken wil, over de fysieke, ziele- en geestesgesteldheid van de ware Rozenkruiser. Van degene die dus krachtens zijn wezen, hoe dan ook, door het krachtveld van de westerse mysteriën wordt aangeraakt, althans, daarvoor in aanmerking zou kunnen komen.

Ik gevoel mij tot deze bespreking gedreven, omdat ze ons zoveel leren kan, omdat ze zoveel licht kan werpen op tal van vraagstukken, omdat ze de soms voor ons zo onbegrijpelijke handelingen van vele mensen volkomen verklaren kan, omdat ze ons veel verdriet begrijpen doet.

Er is een oneindig leed in deze wereld, een natuurnoodzakelijk leed. En nu moet het zo bevrijdend worden geacht als de

mens dit leed verstaan gaat, naar zijn oorzaken en krachtlijnenstructuur, opdat de mens in het leed en door het leed de innerlijke vrede vinden zou, opdat de mens door het leed heenbreken zou tot het licht.

Waarom ben ik een Rozenkruiser? Deze vraag is geboren uit verdriet en uit veel vertwijfeling. Deze vraag vloeit niet voort uit een verstandelijk, bloedeloos gekozen onderwerp. Deze vraag welt op uit het diepste van mijn ziel. Deze vraag is geboren uit bloed en tranen. Het is een consequente bezinning, na een worsteling van vele jaren.

DIE OORZAKEN GAAN ONEINDIG VEEL DIEPER

Deze vraag brak met hartstocht naar voren, toen het mij duidelijk werd dat de realiteiten en krachten die mij het hoogste geluk, een innige geestelijke blijdschap, en de diepste ontroering brachten, voor anderen als niets waren, door anderen vertrappt werden als vuilnis, als vodden. Toen ik mij bezon op het feit, hoe datgene, wat mij deed stamelen van dankbaarheid, anderen juist aanzette tot woede, tot agressie, tot wondende activiteit. U zult zeggen: uw ondervindingen vloeien voort uit de activiteiten van de klassieke zwarte vijand, die alle kinderen des lichts, die alle dienaren Christi tal van beletselen in de weg plaatst. Die alle lichtzoekers aanvalt buiten en binnen het microkosmische steslel. De vijand die van verwanten en vrienden gebruik maakt om de arbeid in dienst van de Christushiërofanen onmo-

gelijk te maken. Dat is waar, doch het is een halve waarheid. De oorzaken van die vreselijke gespletenheid gaan oneindig veel dieper. En om die oorzaken tot in hun inktzwarte afgronden te kunnen peilen, moeten wij speuren in de dageraad der mensheidshistorie van de Luciferische natuurorde. Daarom voer ik u terug naar het eerste boek van Mozes, naar het eerste boek van de Bijbel, opdat wij op de achtergrond van het daar verhaalde het antwoord op de vraag: «Waarom ben ik een Rozenkruiser?» volkomen zouden vinden. Wij lezen dan in Genesis 4 (volgens de vertaling van Luther) het volgende:

«Adam bekende zijn vrouw Eva en zij werd zwanger en baarde Kain en sprak: Ik heb de man, de Heer verkregen. En zij ging voort en baarde Abel, zijn broeder; en Abel werd een schaapherder, maar Kain werd een akkerman.

En het gebeurde na enige dagen dat Kain de Heer een offer bracht van de vruchten des velds. En Abel bracht ook van de eerstelingen zijner kudde en haar vet; en de Heer zag Abel en zijn offer genadig aan. Maar Kain en zijn offer zag

Hij niet genadig aan. Toen werd Kain zeer vergramd en zijn gelaat veranderde. Toen sprak de Heer tot Kain: Waarom zijt ge vergramd en waarom is uw gelaat veranderd? Is het niet zo? Wanneer ge vroom zijt, zo zijt ge aangenaam; maar zijt ge niet vroom, zo rust de zonde voor de deur. Laat haar echter niet haar wil, doch heers over haar. Toen sprak Kain met zijn broeder Abel. En het gebeurde toen zij op het veld waren, Kain tegen zijn broeder Abel opstond en hem doodsloeg. Toen sprak de Heer tot Kain: Waar is uw broeder Abel? Maar hij sprak: Ik weet het niet; zou ik mijn broeders hoeder zijn? Maar Hij sprak: Wat hebt gij gedaan? De stem van het bloed uws broeders roept tot mij van de aarde. En nu, vervloekt zijt ge op de aarde, die haar mond opengedaan en uws broeders bloed van uw handen ontvangen heeft. Als gij de akker bouwen zult, zal hij u voortaan zijn vermogen niet geven; ongedurig en vluchtende zult ge zijn op de aarde.

Maar Kain sprak tot de Heer: Mijn zonde is groter dan dat ze mij kan vergeven worden. Zie, gij drijft mij beden

uit het land en ik moet mij voor uw aangezicht verbergen, en moet ongedurig en vluchtende zijn op aarde; zo zal het mij gaan dat wie mij vindt, die zal mij doden. Maar de Heer sprak tot hem: Nee, wie Kain doodslaagt, aan die zal het zevenmaal gewroken worden. En de Heer maakte een teken aan Kain, opdat niemand hem doodde die hem vond. Alzo ging Kain uit van het aangezicht des Heren en woonde in het land Nod ten oosten van Eden. En Kain bekende zijn vrouw, die zwanger werd en zij baarde Henoch. En hij bouwde een stad, welke hij noemde naar zijn zoons naam, Henoch.»

OVERGEBRACHT NAAR EEN ANDERE BEWUSTZIJNSTOESTAND

Toen in de Paradijsorde de Luciferische krachten hun aanval vanuit het lichtelement op de mensheid uitvoerden, kon de verdere openbaring van onze levensgolf onder de toenmalige condities niet verder worden voortgezet. De gevaren die kosmos, wereld en mensheid door de onheilige lichtgeesten bedreigden, werden te groot. Daarom werden die entiteiten van onze levensgolf die zich reeds in de Paradijsorde hadden uitgedrukt, naar hun redelijk-zedelijk bewustzijn uit het lichtelement teruggenomen en overgebracht in een bewustzijnstoestand die correspondeerde met het kosmische levende-waterelement. Om te begrijpen wat dat zeggen wil, dienen wij de primaire ele-

menten, naar hun wezen en hun werkzaamheid met elkaar te vergelijken. In de Godsorde werkte de mensheid naar het redelijk-zedelijke bewustzijn met het vuurelement. Dat wil zeggen, dat de menselijke actieradius naar wil, wijsheid en werkzaamheid onmetelijk was, dat het menselijke vermogen onbegrensd was, dat de mens naar zijn praktische expansiviteit demonstreerde als een jonge god. De menselijke geestgestalte doorkliefde het universum als een bliksemschicht.

In de Paradijsorde arbeidde de mensheid naar het redelijk-zedelijk bewustzijn met het lichtelement. Dat wil zeggen dat de menselijke actieradius naar wil, wijsheid en werkzaamheid, vergeleken bij de Godsorde, in grote mate beperkt was. De vroegere dynamische, alomvattende geestelijke vermogens waren sterk aan banden gelegd en aan grote latentie onderworpen. Maar nochtans leefde de mens in de Paradijsorde in vervaarlijke zielegrootheid. Door het stralende, verwarmende en alles doortintelende vermogen van het kosmische lichtelement, bestond er een volheerlijk hiërarchische gemeenschap tussen vele verheven levensgolven. Aartsengelen, Engelen, Machten, Tronen verkeerden met de mensheid van aangezicht tot aangezicht. Allen stemden mede in het hemelenkoor der geesten tot eer van God.

Doch toen dit koor der geesten, deze verheven supernormale samenwerking der hiërarchieën, opnieuw verstoord

Overzicht van conferentievelden van de Geesteschool van het Gouden Rozenkruis, Lectorium Rosicrucianum: links The Granary, VK; rechts Medellin, Columbia.

Links: Chatham, N.Y.; rechts: La Nouvelle Aube, Cameroun.

werd door de Luciferische machten, werd de jonge mensheid, teneinde haar te kunnen beschermen, naar het redelijk-zedelijke bewustzijn verbonden met het levende-waterelement. De mens werd in stoffelijke begrenzings opgenomen. Hij was niet langer een burger van het universum, begrepen naar het element vuur; hij was ook geen burger meer van de planetaire kosmos, begrepen naar het element licht; hij werd een bewoner van de aarde. De grenzen van zijn woon werden getrokken door de elementen water, lucht en aarde. Hij werd gevoerd naar een eenzaam, ongecultiveerd gebied, opdat hij in de aanvang geen schade zou bekomen van de Luciferische entiteiten, die toenmaals het lichtelement trachtten te veroveren. En opdat hij later, wanneer de onheiligheid macht over hem zou krijgen, de onheilige ontwikkelingen en krachten niet zou kunnen overdragen tot alle werelden. Hij werd gevoerd in een gevangenis, tot dat hij te gelegener tijd daaruit zou kunnen worden verlost.

Zo was het mensheidsbeleven geworden toen die dramatische gebeurtenissen zich vervulden, waarvan in het hier aangehaalde Genesisverhaal gesproken wordt.

Vroeger zette ik reeds uiteen, dat de uitstraling van de menselijke godvonken uit het wezen Gods, niet in één tijdpunt moet worden samengevat. Dit goddelijke uitstralen vervult zich in golven, in groepen. Het aantal entiteiten dat tot één

Godsplan behoort, dient dan ook niet te worden begrepen als een vooraf streng vastgesteld geheel. Het aantal kan toenemen naarmate de reeds uitgestraalde entiteiten het Godsplan uitdragen naar zijn wonderde klaarten.

Toen de mensheid in de beperkingen van het levende-waterelement was aangekomen, ging het goddelijke uitstralen voort, opdat in de eerste plaats het plan des Heren zou worden vervuld, en voorts de mens, door het indalen van een nieuwe geestkern, opnieuw ten leven zou worden geactiveerd. Ook moeten wij rekening houden met het feit dat èn in de Godsorde èn in de Paradijsorde menselijke entiteiten waren achtergebleven, omdat zij niet door het Luciferische verraad waren geschonden. Deze groepen gaven zich deels over aan aardse geboorte, teneinde het grote werk te kunnen dienen, anderdeels vormden zij een menselijke hiërarchie van niet gevallen entiteiten, de dusgenaamde Orde van Melchisedek.

TWEE MENSTYPEN TRADEN NAAR VOREN

Zo was het dan dat, uit de mensheid die van de aarde-aards was geworden, door de geboorte twee duidelijk kenbare menstypen naar voren traden in het nieuwe leven: de Kaïnmens en de Abelmens. Wat waren dat voor menstypen? Kaïn was en is de mens in wie het geestbewustzijn het meest is geaccentueerd, de

mens die zich het meest verbonden voelt met het vuurelement. Abel was en is de mens in wie het zielebewustzijn het meest is geaccentueerd, de mens die zich het meest verbonden voelt met het lichtelement. De oorzaken van deze gescheidenheid zijn deels te zoeken in het feit dat de Kaïnmens niet, of slechts ten dele, in de Paradijsorde was ingevoerd en het levensaccent in het zielebewustzijn niet had gekend. Anderdeels dienen wij deze oorzaken te zoeken in het goddelijk voorverordineren, opdat de mens, in de beperkingen van de aarde-aards, nimmer èn het geestesbewustzijn èn het zielebewustzijn geheel vergeten zou en door de wielingen tussen deze beide mensentypen uiteindelijk de weg omhoog vinden zou.

De Kaïnmens is derhalve de vervaarlijke, de dynamische, de vurige baanbreker, die zich bewust is van zijn grote geestelijke vermogens en deze tot ontwikkeling zoekt te brengen. De Kaïnmens komt dichtst bij die grote mens die voorheen in de Godsorde zich uitdrukte als machthebbende. Daarom spreekt Eva, als zij deze Kaïn voortbrengt uit haar bloed: *«Ik heb de mens, de Heer ontvangen»*, omdat in deze wereldmoeder Eva, als een schemering van het verleden, de herinnering leefde aan de status der Godsorde, welke herinnering zij in Kaïn werkelijkheid zag worden.

De Abelmens is de zielvolle, de liefdevolle, de mysticus. Hem verontrust niet de schemering der goden. Hij

gevoelt niet de siddering van grote verborgen krachten. Hij boort zich niet met zijn beide vuisten in de zwarte aarde, in pijnigend verlangen om te bouwen, om dat ongevormde te verheffen tot een schone tempel. Deze Abelmens zit te zonnen in het licht zijner ziel. Hij zit te dromen en te zingen in de warmte van Gods lichtadem. Wat zou hij meer verlangen? Waar zou hij beter kunnen toeven? Spreekt zijn bloed niet bij iedere hartestuw van Gods liefde? Wat maalt hij om wereldbouw? Ziet hij daar voor zich niet de schapen die hem alles geven wat hij voor zijn nooddrift begeert? Nee, hij is geen egoïst. Zijn ziel bruist over van dankbaarheid. En zijn eerste bezinning is een dankoffer van zijn overvloed aan zijn God.

ABEL GEVOELT GOD, MAAR KAÏN KÉNDE GOD!

En het offer van Kaïn wordt niet aangenomen! Hij vergramde, zijn gelaat veranderde, zijn aangezicht verviel van toeloos leed. Bruiste door zijn bloed niet de godenschemering? Abel voelt God, maar hij, Kaïn, hij kende God. Zijn offer was bewust, van binnenuit, gecelebreerd. Hij offerde niet met datgene wat hij ontving. Dat kon toch iedereen? Kaïn offerde met dat wat hij gemaakt en gedaan had! Waarom nam God dat offer niet aan? Zo kreet Kaïn ten hemel. Waarom nam God zijn bouwstuk niet aan? Waarom ver-

Links: Fénix, Lagoa Santa, Brazilië; rechts: Christianopolis, Birnbach, Duitsland.

Links: Edshults
Säteri, Zweden;
rechts: Sole
Novo, Benin.

wierp God datgene wat hij gedolven had uit het aardediep? Hij wist het niet! De tuimeling der driften verstoorde zijn geestelijk evenwicht.

Op dit psychologische ogenblik sprak God tot hem: «*Waarom zijt ge vergramd en waarom is uw gelaat veranderd? Is het niet zo? Wanneer ge vroom zijt, zo zijt ge aangenaam, maar zijt ge niet vroom, zo rust de zonde voor de deur. Laat haar echter niet haar wil, doch heers over haar.*» Zie, deze vuurmens, deze geweldige, moet verstaan dat hij de ziel niet negeren kan. Dat hij, naar de geest de meerdere is, de alles omvattende, de bewuste. Maar gelijk Abel, moet hij naar de ziel de stille, devote, vrome zijn, de zich neerbuigende, die de handen vouwt in hunkerende aanbidding. Waarom, zo vragen wij? Heeft Kaïn dan geen hart, heeft Kaïn dan geen zieleleven? Blijkt het tegendeel niet uit het feit dat hij offeren wil aan God, offeren wil van binnenuit? Ja zeer zeker. Kaïn bezit een zieleleven, doch dit zieleleven spreekt niet van vroomheid. De bloedskrachten van Kaïn, zijn drijven, zijn geestesgesteldheid, zijn hart worden beheerst door zijn hoofd.

DOOR DE ZIEL DIENT HIJ ZIJN GEEST TE
ONTVOUWEN

Wij dienen deze moeilijkheid te verstaan met esoterische kennis. Het essentiële levensbewustzijn van het Kaïn- en Abeltype is gelegen in de lichaamsgestalte.

Iedere mens vindt op de aarde en in het aardse zijn bewustzijnsgrond. Daarom dient hij vanuit deze aardse levenswerkelijkheid God te zoeken en God te vinden, door de samenwerkende delen van de drievoudige mensheidsopenbaring volledig tot hun recht te laten komen. Dit betekent dat de wegen Gods slechts te vinden zijn door de volstreckte, innige verbondenheid van geest, ziel en lichaam. Zonder dat het ene aanzicht wordt achtergesteld bij het andere.

Het vinden van Gods verborgen omgang is mogelijk, wordt mogelijk, door de toepassing van alle wetten van geest, ziel en lichaam. Daarom behoort Kaïn niet uit te gaan van de geest, doch van de ziel. Door de ziel dient hij zijn geest te ontvouwen. Door de ziel gloeit het licht dat van de Vader uitgaat. Het licht is het, de Christus is het, die ons de Vader verklaart. Zonder het zielelicht als leidend beginsel, is de vuurgeest Kaïn de ongebreidelde, de onstuimige, de zoekende en daardoor de experimenterende, de alles waggende, en daardoor de vallende, de mens die met verzengde vleugels in de afgrond stort.

Daarom leren wij en weten wij in onze Geestesschool, dat het pad van hen die het ware leven zoeken, aanvangt in het hart, in het lichtheiligdom. In ware vroomheid, zonder vurige eigendunk, dienen wij ons offer te celebreren op het altaar in het hartheiligdom en dienen wij Hem, die is boven alle eeuwen, te smeken te zijn als

een lamp voor onze voet. In ware vroomheid dienen wij aldus het licht Christi te assimileren. En dan zal de Kaïnmens eerst waarachtig Kaïn-de-bezitter zijn. Want door het licht wordt het vuur hem verklaard. Door het licht Christi wordt het vuur in het hoofdheiligdom ontstoken door God zelf en wordt God Kaïn tot een gids bij het volgen van zijn grootse roeping. Alleen door het licht van de ziel is werkelijk goddelijke openbaring in het hoofdheiligdom mogelijk. Zonder goddelijke openbaring is Kaïn, met al zijn geesteseigenschappen, een verdoolde, een chaotische, die aan de ene zijde breekt wat aan de andere zijde door hem is opgebouwd. *«Zijt ge niet vroom, zo rust de zonde voor de deur. Laat haar echter niet haar wil, doch heers over haar.»*

ABEL IS VAN NATURE EEN ZIELEMENS

Doch het valt Kaïn zwaar deze les te leren. Vroomheid ligt hem niet. Devotie en spontane religieuze onderworpenheid, ze maken hem beschaamd en nerveus. Hij voelt zich van binnenuit daarvoor te groot. Het is te kinderlijk. Kaïn wil wel offeren, doch met rechttop gerichte gestalte, als een machthebbende. Kaïn heeft nooit leren bidden. Hij leeft in een waan, in de grootheidswaan, in de zelfstandigheidswaan.

Deze waan verhoogt zijn drift jegens de meer primitieve, de ongeunstelde

Abel, die geen problemen heeft. Abel heeft geen moeite om te beginnen bij het juiste begin. Abel is van nature een zielemens. Hij leeft in het licht en leeft uit de wet van het licht. Abels rem is dat hij aan het licht genoeg heeft, dat hij de hunkering naar het vuur niet ondergaat. Daarom blijft Abel kind en zijn verdere ontwikkeling zal uiterst langzaam kunnen gaan, want hem dreigt het gevaar van kristallisatie.

Dat ziet Kaïn zeer goed in en daarom is hij geneigd het wezen van de ziel te onderschatten en het zielebewustzijn van Abel te verachten. Daarom besluit hij zijn zielebewustzijn te negeren, de zielewerkzaamheid uit zijn wezen weg te rukken, het licht Christi de deur te wijzen. Zo doodt hij in drift de Abel in zichzelf. En op de goddelijke roep antwoordt hij: *«Ben ik mijn broeders hoeder?»* De zielewet, de zielewerkzaamheid, ze interesseren hem niet. Hij is geen kind, hij is een mens.

Doch de mens die het licht van de ziel doodt wordt een duisterling. Hij krijgt een donker oog. En hij, de magische landbouwer, de exploitant van zijn hogere vermogens, verliest zich in de eigen chaos. De akker die hij bebouwt levert hem geen vruchten. Maar zijn dynamische temperament eist vruchten, hij wil resultaat en zo wordt hij ongedurig en vluchtend over de ganse aarde, die in opgaan, blinken en verzinken zijn hoop wekt, zijn energie aanzet, doch hem dan

Links: Aqua Viva, Brasilia; rechts: Bakersfield, USA.

Links: Graaltem-
pel, Patos de
Minas, Brazilië;
rechts: Nova Luz,
Fortaleza,
Brazilië.

weer neerkeilt tussen de puinhopen van
zijn kaartenhuizen.

IN DEZE NOOD REIKT GOD HEM DE HAND

In deze droefenis komt Kaïn tot in-
keer: Mijn zonde is groter dan dat zij mij
vergeven kan worden. Hij denkt zich de
reddeloze, de opgejaagde, de des doods
schuldige.

Hij voorziet met zijn geestesoog de
komende haat van het Abeltype jegens
hem. De vervolgingen die hij door alle
eeuwen heen van deze mens te duchten
zal hebben. Hoe zal hij zich in zijn schuld
kunnen handhaven? Temeer, omdat hij
niet kan zijn gelijk Abel. Ook nu, terwijl
hij ontdekt heeft dat zielenegatie, dat het
gemis aan ware vroomheid zijn onder-
gang heeft bewerkt, ziet hij tevens zeer
duidelijk in dat hij evenmin zal kunnen
overgaan tot negatie van zijn geestesbe-
wustzijn. De werkzaamheid van het vuur
zal Kaïn niet aan banden leggen.

In deze nood reikt God hem de hand.
Hij bepaalt voor het Kaïntype een eigen
weg van ontwikkeling en Hij geeft hem
voor alle eeuwigheid een vrijgeleide. Hij
geeft hem een onschendbaarheidsteken:
*«Wie Kaïn doodslaagt, aan die zal het
zeven maal gewroken worden. En de
Heer maakte een teken aan Kaïn, opdat
niemand hem doodde die hem vond. Alzo
ging Kaïn uit van het aangezicht des
Heren en woonde in het land van Nod
ten oosten van Eden.»* Dit land Nod, ten

oosten van Eden, wijst ons reeds onmid-
dellijk op een nieuwe herrijzenis. Wij
moeten dit land Nod beschouwen als
een zieleherrijzenis die geheel in over-
eenstemming is met de ineigen geestes-
aard van Kaïn. Het vuur en het licht
worden hier in evenwicht gebracht naar
hun wetten en hun krachten. Een
nieuwe zieletoestand wordt hier ten
leven opgeroepen door de genade Gods.
Een zieletoestand die aan de geest vol-
komen de gelegenheid geeft zich naar
zijn vermogens te ontplooien. Daarom
staat er: *«Kaïn bekende zijn vrouw, die
zwanger werd en zij baarde Henoch. En
hij bouwde een stad, welke hij noemde
naar zijn zoons naam, Henoch.»*
'Henoch' betekent letterlijk 'inwijding'.
Kaïn komt tot inwijding. Wat hij in zijn
duizendvoudige rusteloze arbeid zocht
maar nimmer vond, dat wordt hem nu
geschonken. Hij ontdekt de weg naar
omhoog. Terwijl Abel in zijn zielestaat
nog rustig zit te mediteren en te zonnen
in Gods liefde, daar gaat Kaïn voort van
kracht tot kracht, met het teken der on-
schendbaarheid in zijn ziel.

Dit teken der onschendbaarheid is
geen uiterlijk teken. Nee, het is een bloeds-
bezit, een bloedstoestand, teneinde Kaïns
geest in staat te stellen zijn doel te berei-
ken. Kaïn wil een hemelbestormer zijn.
Welnu, God stelt hem daartoe in staat. En
zo dan, in zijn glorie, bouwt Kaïn een
stad, de stad Henoch, de stad der inwij-
ding, een pre-Christianopolis, een loge

omlaag, die de loge omhoog, de orde van Melchisedek, tegenblinkt en haar oproept met de dynamische kreet: «*Kom over en help ons!*»

Zie, in alle dingen zie ik het antwoord op mijn vraag: «*waarom ik een Rozenkruiser ben?*» lichtend getekend. De Rozenkruiser van binnenuit, naar lichaam, ziel en geest, beantwoordt aan de volgende eigenschappen:

- hij behoort tot het Kaïntype;
- hij bezit krachtige bewustzijnsaccenten, die gelegen zijn in de geestgestalte;
- hij heeft de neiging het ziele-accent en de zielewetten te negeren, ze te buigen naar zijn autoritaire smaak, ze te minachten vanwege zijn staat en zijn geaardheid;
- hij zal naar zijn bloedsdrang grote belangstelling tonen voor de geesteswetenschappen en zal de geestelijke goederen dezer wetenschappen assimileren als voor hem onmisbaar brood;
- door deze nood zal hij zijn fout, zijn moord jegens zijn ziel, ontdekken. En hij zal naast de geesteswetenschappen de vuurkerk Christi stellen, opdat door de controle en de werkzaamheid der ziel de geestesontwikkeling de juiste richting zal kiezen;
- zo zal hij dus, door de geest Gods ontstoken, in Jezus Christus ondergaan in vrije overgave, opdat hij, door

de Heilige Geest wedergeboren, voort kan gaan voor het aangezicht des Heren, naar het land Nod ten Oosten van Eden. Dat wil zeggen: door de Heilige Geest tot een nieuwe zielestaat gewekt, zal, geheel in overeenstemming met zijn geaardheid, uit hem geboren worden: Henoeh, inwijding. Geen inwijding van bovenaf verleend! Inwijding uit hem geboren!

- en zo zal hij met zijn broeders naar geest, ziel en lichaam een stad bouwen. De stad Henoeh, de loge omlaag, die uit de duistere geboorteschoot der aarde, in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes roept tot de Hiërofanten van het Licht: «*Kom over en help ons!*»

Zie, met dit zevenvoud van eigenschappen is de Rozenkruiser gekenschetst. Hij werd door de eeuwen heen vervolgd en men zocht hem te doden. Hij wordt vervolgd en men zoekt zijn werk te vernielen. Men jaagt op hem, maar hij wordt vertroost. Men kruisigt hem, maar hij leeft. God stelde aan hem een teken, opdat niemand hem doodde. Al wie iets tegen hem onderneemt, wordt zevenmaal geslagen, want hij werkt voor der mensen grote Broederschap. Hij heeft gevonden en gewonnen de roos aan het kruis.

J. van Rijckenborgh

Links: La Nuova Arca, Dovadola, Italië; rechts: Gent, België.

JAN VAN RIJCKENBORGH

(1896–1968), GROOTMEESTER VAN DE
ZEVENVOUDIGE GEOPENBAARDE GEESTESSCHOOL
VAN HET GOUDEN ROZENKRUIS:

«De onzichtbare wereld van de Levende Zielestaat is genaderd tot het aardse gebied en die zielen der mensheid, die gevoelig zijn voor haar ethervibraties. Wij hebben dit thans aanbrekend getij sinds lang aangekondigd en verwachten in vertrouwen het wegbreken te mogen aanschouwen van de wolken der onwetendheid die zo lang het Licht dat uit de Innerlijke Hemelen schijnt, hebben verduisterd. Renova, conferentie 22-24 juni 1968.

CATHAROSE DE PETRI

(1902–1990), GROOTMEESTERES VAN DE ZEVENVOUDIG GEOPENBAARDE GEESTES-SCHOOL VAN HET GOUDEN ROZENKRUIS:

«Willen, denken, begeren en verlangen spelen vaak een verwoestend spel in ons leven. Wanneer wij de chaos overzien van ons gevoelsleven, dan weten wij dat ons hart onrein is, en dan weten wij – daar het hart voor de Gnosis de toegangspoort is tot ons levensstelsel – dat wij in de eerste plaats hebben te streven naar de reinheid des harten. Hoe reiner en zuiverder ons hart is, hoe beter en duidelijker de roepende stem van de gnosis in ons.»

De zeven hoofdtempels van het Moderne Gouden Rozenkruis: pag. 26 l.b.: Foyer Catharose de Petri, Caux, Zwitserland; r.b.: J. van Rijckenborghcentrum, Haarlem, Nederland; l.o.: Renova, Bilthoven, Nederland; r.o.: Christian Rosenkruiz-Heim, Calw, Duitsland; pag.27: l.b.: Pedra Angular, Jarinu, Brazilië; r.b.: Noverosa, Doornspijk, Nederland; l.o.: Van Rijckenborgh-Heim, Bad Mündler, Duitsland.

DE NIEUWE TAAL VAN HET HART

In het eerste Pentagram van 1995 mochten wij met u bespreken dat het hartheilighdom pas een nieuwe taal kan gaan spreken als het totaal gereinigd is. Wij stelden vast, dat het gehele zevenvoudige hart correspondeert met de zeven kernbeginselen van de mens. Dat het hart de centrale zon is waarom het menselijk leven wentelt, en bovendien het middelpunt is van het geestelijk bewustzijn. En omdat de gehele samenhang van het zevenvoudige microkosmische stelsel niet zomaar in één ademtocht kon worden uitgesproken, bleek al spoedig, dat er zoveel elementen en aanzichten in deze opdracht bestudeerd moesten worden, dat de overzichtelijkheid enigszins in het gedrang kwam. Maar, zoals het met zoveel dingen gaat: men moet eerst tot een bepaald veld van overweging dóórdringen, voordat men het geheel op de juiste wijze kan overzien.

Links: Aurora,
Wielun, Polen;
rechts: Le Phénix,
Guerville,
Frankrijk; pag. 29
links: Oristano,
Sardinië, Italië;
rechts: La Nuevo
Mercurio,
Zaragoza, Spanje.

Allereerst moeten wij dan bepalen, wát wij moeten verstaan onder het spreken van een taal. Ieder levend wezen brengt door middel van het strottenhoofd min of meer gearticuleerde klanken voort. Deze klanken accentueren de verstandelijke gesteldheid of de gemoedsgesteldheid van een mens of dier. Alle eventuele bewogenheden, driften of denkflitsen kunnen in een klank worden omgezet. Maar deze klank is geen taal. Wij spreken pas over taal, als iemand door het gesproken woord zijn gehele gemoedsgesteldheid, zijn verstandelijke bewogenheid, zijn gehele toestand-van-zijn zodanig kan verklaren, dat zij voor een ander als een helder beeld kenbaar wordt gemaakt. Want klank is in vele gevallen vormbepalend. Klank is vibratie, trilling. Zoals een gedachte of een begeerte vibratie is.

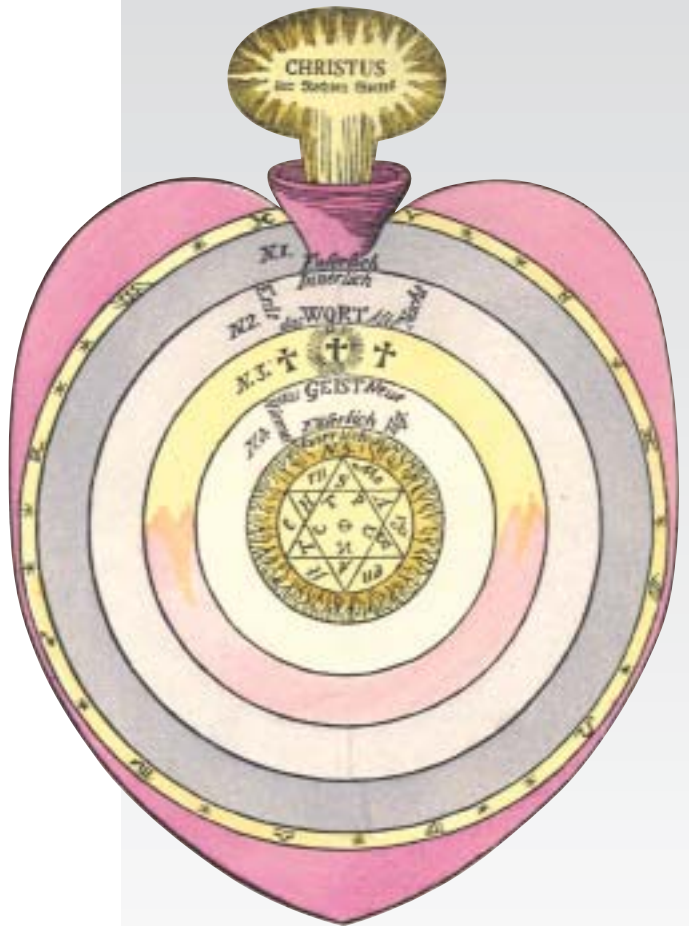
ONZE TAAL IS EEN GEBROKEN REALITEIT

In prehistorische tijden was het zo, dat de ware mens uit het Koninkrijk der Hemelen direct scheppend kon werken met behulp van klank. Aldus was klank

een scheppend fiat op hetgeen tevoren reeds bedacht en besloten was. Maar in onze verzonkenheid kunnen wij niet meer op die vaardigheid bogen. Het is nú zo, dat klank hoogstens verklarend kan zijn. Dat klank een verklaring geeft van een momentele toestand van zijn. Als zodanig is de taal van de huidige mens een gebroken realiteit. Door onze diepe verzonkenheid kan de oertaal niet meer worden gesproken. En het gevolg is dat er in de dialectische wereld volkomen spraakverwarring heerst. De sereniteit van kleur, vibratie, ordening, harmonie, geluid en spraak die voortspruit uit de goddelijke gedachte in het oorspronkelijke koninkrijk, is door afvalligheid van de mensheid verworpen tot een disharmonie.

Probeert u temidden van mensengewoel eens twee minuten in uzelf in te keren. Zodanig dat u volledig uzelf blijft. U ervaart dan buiten u een volledige heksenketel die onder meer wordt veroorzaakt door de onmelodieuze geluiden uit het strottenhoofd van de mens. Klanken die worden bewogen door het brein en de

Het hart volgens de oude en de nieuwe schepping.

Geheime Figuren der Rosenkreuzer

Links: Chateau Tourtel, Tantonville, Frankrijk; rechts: Schloss Neustein, Steinfeld a/d Drau, Oostenrijk.

emotionele gesteldheid van het bloed op dat moment. Hiermee hebben wij al het bewijs dat de uitdrukking van de goddelijke gedachte ver te zoeken is. En wij zien dat de grote verwijdering van het oorspronkelijke leven resulteert in een niet meer direct verbonden zijn met het oerprana. Ten gevolge daarvan is de algemeen degenererende kracht opgetreden. De hemelse mens ontsliep en de dialectische mens rees op.

BABYLONISCHE SPRAAKVERWARRING NOG ALTIJD ACTUEEL

De spraakverwarring van Babel wàs en is nog steeds een historisch-wetenschappelijke noodzaak. Wanneer men tracht de hemelse gewesten en krachten aan de dialectiek te binden, dan kan daar niet anders dan verwarring uit voortkomen. Zo heeft de mens in de loop der tijden – voor zover hij esoterisch gericht was – door middel van mantrams of krachtspreuken getracht het oorspronkelijk scheppend vermogen van de hemelse mens in de dialectische mens te realiseren.

Wij hebben voortdurend nieuwe pogingen ondernomen om u duidelijk te maken, dat de mens met zijn dialectische stelsel de hemelse mens nooit zal kunnen aandoen. Wanneer wij dat proberen, is dat altijd een poging tot diefstal of

nabootsing. En daardoor bewerken wij een nog grotere verankering in de stof dan men momenteel voor denkbaar zou kunnen houden.

U kunt deze dingen duidelijk inzien, als u de functies van het scheppend strottenhoofd bestudeert in relatie tot het gehele lichaam. Het strottenhoofd ligt in het hoofd-hart-systeem. Dit gehele systeem wordt gecontroleerd door de medulla als verbindende schakel. De medulla ligt achter in het hoofd en onderhoudt een krachtige binding met de vijf longkamers en hun inhoud. Over de longen spraken wij reeds eerder uitvoerig. Wij kwamen tot de conclusie dat er maar een deel van de atmosfeer in de longen door ademhaling wordt ververst. Er is dus sprake van menging van achtergebleven lucht met een beetje verse lucht.

UW AURISCHE SFEER WORDT GEDWONGEN OM MEE TE DOEN

Een bekende uitdrukking luidt: 'Omstandigheden maken de mens.' Dat is een veelvoudige waarheid. Toen de pre-dialectische mens van Gods paden afweek – door het fiat dat hij toen nog kon spreken – schiep hij eigen omstandigheden waarvan hij later het slachtoffer werd. Kiest u voor uzelf – hetzij bewust, hetzij door geboorte en

opvoeding – een vunzige en disharmonische omgeving, dan kan het niet anders of uw hele levenssfeer wordt door deze omgeving doordrongen. Ook uw aurische sfeer (dat is uw ademveld dat in directe binding staat met uw in- en uitademing) wordt gedwongen deze levenssfeer tot de zijne te maken.

Zo zal de atmosfeer die achterblijft in de longen in overeenstemming met die levenssfeer raken. Als u maar lang genoeg kunt volhouden. Verder zullen uw bloed, uw gevoelscentrum, uw denkcentrum en uw handeling het bewijs leveren van het milieu dat u gekozen heeft. Uw hele levensstaat getuigt daarvan.

BESEF VERKRIJGEN VAN UW VERONTREINIGDE STAAT

Wanneer iemand nu zo van binnen en van buiten één is geworden en plotseling besef krijgt van de verontreinigde staat waarin hij verkeert, zal er heel wat gereinigd moeten worden, voordat die toestand merkbaar verandert. Met een paar maanden niet roken, niet drinken en vegetarisch leven heeft u nog geen gereinigd hart gekregen.

De redding en de verlossing van de mens en de zuivering van zijn longensysteem hebben dan ook niets te maken met

bekeringdrift op het zondaarsbankje van een religieuze groep. Het is een klaar bewust, wetenschappelijk proces. Voordat iemand kan zeggen: 'Ik ben gered', of 'ik ben verlicht', moet er heel wat in dat leven procesmatig, klaar bewust worden ontwikkeld en veranderd.

Als het u heilige ernst is met het proces van vernieuwing te beginnen, moet u zich eerst bewust worden van uw disharmonische levensstaat. En van de wetenschappelijk bewijsbare staat van vervuiling van al uw voertuigen. Pas in die levensnood die uit dat bewustzijn oprijst, ontdekt u wie en wat Christus is. Wie en wat de Christushierarchie is en wat deze voor u betekent.

CHRISTUS' KRACHT VOERT U TOT OPSTANDING

Voorts gaat u ontdekken hoe de Christusradiatie in plaats van een diepere val voor u een opstanding zou kunnen worden. Want door alle tijden heen heeft de miljoenenvoudige religieuze schare wel ondervonden – en is haar bewezen – dat verkeerde reacties op de goddelijke levenswetten leiden tot een val.

Wat de opstanding betreft die in Hem tot stand kan komen, daarvan moet de eerste letter van het verlossingsalfabet

Links: Foyer de la Licorne, St. Jean-de-Fos, Frankrijk; rechts: Sutton, Québec, Canada.

Links: Karapiro,
Nieuw Zeeland;
rechts: Pelikán
Konferenciahely,
Uny, Hongarije.

nog klinken voor de massa. Wat dat betreft moet de nieuwe taal nog door de mensheid worden geleerd. In de Geestesschool van het Gouden Rozenkruis achten wij de nieuwe taal heel goed mogelijk, wanneer een mens zeer reëel en in vol bewustzijn tot volledige ik-verbrokenheid is gekomen. Als hij een gelouterd en gereinigd hartheiligdom heeft dat in Christuskracht bezegeld is en licht en straalt voor zijn omgeving. Wanneer op deze wijze de klanken van het strottenhoofd naar voren komen, zal – en dat kan niet anders – het daaruit voortvloeiende woord nieuw en scheppend zijn. Daarom moet iedere leerling in de Geestesschool van het Gouden Rozenkruis zeer diep beseffen dat de oorspronkelijke taal, de taal van het scheppend fiat, niet door enig dialectisch ingesteld wezen kan worden gesproken. Om dat te kunnen moet een mens eerst de weg van wedergeboorte gaan.

Wanneer u enig besef heeft gekregen van uw 'staat-van-zijn', enig begrip van wat het wil zeggen als iemand in het proces van wedergeboorte staat, dan weet u dat er tussen uw eventueel minder of meer gecultiveerde dialectische levensstaat en het proces van wedergeboorte nog een zeer diepe kloof ligt. Deze kloof nu wil de Christushiërarchie overbruggen

met de verlossingstaal van het hart. Maar voordat deze verlossingstaal kan worden gesproken, moet een intense reiniging van het hart plaatsvinden.

EEN DIEPE KLOOF OVERBRUGGEN

Daarom nu de vraag: hoe reinig ik mijn hartheiligdom, opdat ik in de naaste toekomst de nieuwe taal van het hart zal kunnen spreken? Het antwoord luidt: door in de eerste plaats oog te krijgen voor de omgeving waarin u leeft. Oog te krijgen voor de plaats waarin u zich beweegt. U moet zijn wie u bent. Belangrijk is, dat u uw eigen levensinstelling en uw milieu grondig bestudeert en afmeet aan de levensleer die u alleen in Christus kunt vervullen.

U reinigt alleen dan uw hartheiligdom, als u grondig durft doorschouwen. Bij en in uzelf. Als u durft zien of de leer die u assimileert en het leven dat u uitdraagt, met elkaar in harmonie zijn. En wanneer er dan nog iets hapert – en gewoonlijk mankeert er wel het een en ander aan – dan moet u met niets ontziende moed uzelf en de omgeving die u zich gevormd heeft, durven aangrijpen. Omdat het juist dat is, wat uw bloedsreining in de weg staat.

PERSOONLIJKE REVOLUTIE IS NOODZAKELIJK

U moet een persoonlijke revolutie gaan doorvoeren. Als u niet de moed hebt bij uzelf te beginnen en de hand in eigen boezem te steken; als u niet eerst de balk in eigen oog gaat zien; als u niet begint bij u thuis, maar tóch de bevrijdende leerstof blijft inademen, dan zullen volledige disharmonie en verwarring – zo deze al niet zijn opgetreden – het onvermijdelijke gevolg zijn. Wij kunnen er in uw eigen levensbelang niet genoeg op aandringen, dat u het proces van vernieuwing bij uzelf begint. En dat u die vernieuwing ook toepast op de omgeving waarin uw privéleven zich afspeelt.

Als u dan zó streeft en worstelt om tot reiniging te komen, dan zult u – van onder af aan – het dynamische verlossingsproces kunnen inzetten. Dat is de be-

tekenis van het moment in het verhaal van de Verloren Zoon, waarin deze afscheid neemt van zijn zwijgenstaat. Als u zo uw terugkeer naar het verloren land bewust kunt aanvaarden, ontwikkelt zich daarvoor een nieuwe vibratie in uw ademveld. Een nieuw, sterk magnetisch vermogen. Het is dit magnetisch vermogen, dat in staat is bindingen tot stand te brengen waardoor u zichzelf kunt optrekken tot in een hoger afgestemd veld van leven.

BESCHIKKING OVER EEN NIEUW ADEMVELD

Wanneer u het zover hebt gebracht dat u over zo'n nieuw ademveld kunt beschikken en u daarin enige kracht heeft ervaren, dan zult u uw magnetisch verlangen daarin willen verklanken. Laat die verklanking dan een gebed zijn. Want als u zo, vanuit uw verzonken staat, bent weg-

Albasten duif in
Foyer Catharose
de Petri, Caux,
Zwitserland.

gevlucht en u in die toestand uw biddend verlangen kenbaar maakt, zal uw gebed verhoord worden. Want de Heer van alle leven 'laat geen bidder staan.'

En dan gebeurt het! Dan begint de ontwikkeling. Want door de mogelijkheid die van onderen op geschapen is – het nieuw-magnetisch vermogen van het ademveld – kunnen de zuivere Christuskrachten het ademveld binnengaan. Op deze basis leert u dan uw dialectisch levenssysteem opheffen en bewust ziet u het nieuw opkomende zonnelicht als een realiteit verrijzen.

Door in dit nieuwe teken op te staan, erin te ademen en het uit te ademen, zult u uw longensysteem reinigen. Met alle onmetelijke gevolgen vandien. Dan komt het moment dat het bloed merkbaar gezuiverd is: nieuw, verlossend denken; een nieuw gevoelsleven. En een nieuwe handeling. Als gevolg ontwikkelt zich een nieuwe stofwisseling, vanwege de eenheid met Gods zuivere ethers. Als u zuiver bevrijdende etherwerkingen in- en uitademt, wordt de stofwisseling zo ideaal gemaakt, dat de vernieuwing van stoffelijke atomen – door hun hoge trillingsgetal – gelijke tred houdt met de slijtage door het verbrandingsproces. Wanneer u dan bovendien uw bestaan gaat wijden aan een volledig nieuw leven, dan zal het levende water van Gods Heilige Geest ervoor zorgen dat het middelpunt van uw wezen – uw hartheiligdom – met de dag in glans en straling toeneemt. Waardoor

de nieuwe taal van het hart steeds meer tot een bruikbaar vermogen kan uitgroeien.

HOE WORDT DIE NIEUWE TAAL GESCHREVEN?

Tot slot rest nog deze vraag: Hoe zal de nieuwe taal luiden? En uit welke karakters zal zij bestaan? De nieuwe taal zal culminerend in het vaste magische besluit de gehele dialectische wezenheid op te heffen. Opdat de hemelse mens weer leven zal. Met andere woorden: uit deze streng doorgevoerde revolutie wordt de levenskandidaat een Maria die, door haar innerlijk revolterende kracht, de geboorte van de nieuwe Jezus aan het licht tilt. Uitsluitend uit deze lichtende moedersfeer kan de hemelse mens, de Jezusmens, oprijzen. Eenmaal tot een Maria geworden, is aanraking uit de Heilige Geest duidelijk en vanzelfsprekend. En de nieuwe taal zal gesproken worden via het scheppende woord. Als gevolg hiervan zal de Christusmanifestatie zich voor iedereen in wie het nieuwe bewustzijn ontwaakt is, duidelijk zichtbaar aftekenen. Als een helder te doorschouwen beeld.

Dat u spoedig de nieuwe taal van het hart zult kunnen spreken!

Catharose de Petri

DE WETENSCHAP VAN INNERLIJKE VRIJMAKING

Men zegt dat kennis macht is. In het maatschappelijk leven wordt die uitspraak dagelijks bevestigd. Ook het omgekeerde! Maar hoe staat het dan met de kennis die als Gnosis wordt aangeduid? Is het werkelijk zo, dat er een essentiële kennis is die boven het verstand van de mens uitgaat?

Om dat te kunnen onderzoeken, moeten wij eerst onze aandacht bepalen bij begrippen als ‘weten’ en ‘leren’. Gewoonlijk betekent leren het verstandelijk opnemen en opslaan van informatie. Wat zo van buitenaf aan informatie wordt verkregen, wordt naar behoefte in het geheugen opgeslagen en kan – voor zover nog aanwezig – desgewenst worden opgeroepen. Deze manier van leren is een verstandelijk proces. Het leidt tot een mentaal weten met beperkte levensduur. Aldus vergaarde kennis is dus het resultaat van activiteiten van het ik dat zich tijdens zijn ontwikkeling van de wieg tot het graf naar buiten richt en op de wereld oriënteert. Daaruit is de cultuur van het materialisme ontstaan: politiek, wetenschap en maatschappelijk leven gaan geheel en al uit van dat proces. Wie veel van dit soort kennis heeft verzameld, heeft aanzien. Wie zijn kennis met betrekking tot andere schepselen handig weet te gebruiken, krijgt macht over hen. Zulke kennis is dus wel degelijk macht.

BEPERKTE KENNIS VAN HET IK

De vraag rijst echter – gezien de loop van de geschiedenis van de mensheid – of dergelijke kennis wel in staat is om de raadselen van het leven op te lossen. Kan men door het aanleren van antwoorden op principiële vragen de Waarheid vinden? Is er langs die weg ooit een afdoend antwoord gegeven op vragen als: wie zijn wij, waar komen wij vandaan, waarheen gaan wij? Ervaring leert meer en meer hoe beperkt de kennis van het ik kan zijn. Er blijven duidelijke grenzen te zijn die het ik misschien in schijn kan overschrijden – door bijvoorbeeld drugs te gebruiken – maar niet in werkelijkheid. Want na alle vreugde dient het gewone dagelijkse leven met alle problemen zich weer aan.

Is het leven dan een zinloze cirkelgang van problemen? Of is er een ander soort weten dat de mens boven al zijn dagelijkse angsten en zorgen kan verheffen? Kennis die door een ander leerproces kan worden ontvangen? Dat leerproces heeft de mensheid altijd vergezeld op haar levensweg en wordt onderwezen in mysteriescholen. Dit leerproces berust op her-innering en heeft betrekking op de gehele mens. Dus niet alleen op het ik, als leidsman van de viervoudige persoonlijkheid. Het beperkt zich niet tot het verstand, maar gaat uit van de ziel. De ziel is het levensprincipe, het levensplan dat aan het bestaan van een mens ten grondslag ligt. Dit alles omvattende levensplan gaat het normale be-

grip van de mens verre te boven. Het kan de grenzen van ruimte en tijd doorbreken en voert de mens terug naar de eeuwigheid.

Nu is de huidige ziel zodanig beperkt geraakt, dat zij die taak niet zonder meer kan volbrengen. Daarom wordt er onderscheid gemaakt tussen de ziel die aan de natuur gebonden is – de natuurziel – en de ziel die met het goddelijke leven verbonden is – de goddelijke of onsterfelijke ziel. De eerste zoekt naar haar levensdoel, de laatste kent het. De eerste meet het leven met behulp van zintuigen, ik-bewustzijn en verstand, de tweede put uit de oneindigheid en is aan geen enkele aardse maatstaf gebonden. In deze ziel bevat het begin reeds het einde, zoals de volwassen plant reeds in het zaad verborgen is. Voor haar bestaat er geen tijd, alleen een ontwikkelingsfase waarin zij zich kan ontplooien.

GEBREK AAN INZICHT

De woorden ontplooiing en ontwikkeling geven aan dat iets – dat altijd al existeert! – zich gaat openbaren, vrijmaken. De aardse ziel is een complex systeem dat slechts zeer ten dele door het verstand kan worden gepeild; de onsterfelijke ziel kan niet door het verstand worden begrepen, want die gaat de beperkingen van het verstand verre te boven.

In alle mensen bevinden zich mogelijkheden om deze onsterfelijke ziel vrij te maken. Maar tijd en ruimte beperken het aardse bewustzijn en verhinderen de onsterfelijke ziel in haar openbaring. De mens wordt volledig beheerst door zijn denken dat berust op zintuiglijke waarnemingen en sym- of antipathieën. Er is vanuit die aardse ziel geen enkele relatie met

het werkelijke Leven. En omdat die relatie ontbreekt, blijft de mens – ondanks alle geluk dat hij mag beleven – innerlijk ontevreden en onvervuld.

Deze situatie kan als volgt worden geïllustreerd: een bouwmeester ontvangt een zending bouwmaterialen, maar, omdat hij het project nog niet kent, weet hij niet wat hij ermee aan moet. Hij begint dan maar op goed geluk het materiaal samen te voegen tot een huis, hoewel het misschien de bedoeling was een brug te bouwen. Het resultaat zal dan wellicht zeer onbevredigend zijn.

Iedere mens is een bouwmeester die hem onbekende bouwmaterialen ontvangt. Kent hij de zin van zijn leven? Heeft hij het levensplan bestudeerd?

DE ZIEL BEVAT HET LEVENSPAN

Wie de zin van zijn leven wil ontdekken, zijn taak in het leven wil begrijpen, zal zich moeten leren losmaken van opgelegde en aangeleerde kennis en wetenschap en zich bewust moeten worden van de oorspronkelijke ziel. Want deze ziel bevat het levensplan, het bouwplan, de kennis, de wetenschap die daartoe dienen. En die kennis, die wetenschap moeten eerst worden vrijgemaakt om het bouwplan te kunnen dienen.

Maar hoe moet men dan handelen? Wie is zich nog bewust van zijn oorspronkelijke, onsterfelijke ziel? Voor velen is de kennis daaromtrent verloren gegaan. De eerste schrede op weg naar de verlossing uit het leven van ik-centrale beperkingen, is inzien dat het aardse leven – en dus ook de aardse ziel – beperkt wordt door de dimensies van ruimte en tijd. Daarom raden mysteriescholen hun leerlingen aan op zoek te gaan naar de wetten en krachten

Verknoopt en geketend aan vermolmde waarden. Foto Pentagram.

die de mens en zijn wereld vormen en bepalen. Om dáárvan kennis, de juiste kennis te verkrijgen.

Om zich te her-inneren hoe het 'ware' leven er uitziet. En dan ontdekt men, dat de mens totaal gebonden is aan beelden die door ruimte en tijd zijn voortgebracht. Tijd en ruimte hebben hem volledig in hun greep. Het leven wordt bepaald door cycli van jaren, weken, uren, seconden. Iemand heeft te veel of te weinig tijd. Wie laat zijn dagelijks leven niet bepalen door zijn herinneringen of door zijn toekomstplannen die op deze herinneringen zijn gebaseerd? Slechts zelden ervaart men het heden zoals het is.

Daarnaast is het leven van de mens sterk bepaald door de ruimte waarin hij zich bevindt. Zijn lichaam, zijn gezin, zijn werk, zijn wereld, de grote wereld en het heelal. Er is geen uitwijkmogelijkheid. Ruimte en tijd zijn de grenzen van het bestaan. Binnen die ruimte en tijd verschijnt alles in tegenstellingen: tegenover boven staat beneden, tegenover groot staat klein, tegenover licht duister, tegenover schrandere staat dom, tegenover vrouwelijk staat mannelijk, tegenover leven staat dood, tegenover oorlog staat vrede. Een lijst zonder einde. Elke bloem die zich opent voor het zonlicht, zal na haar bloei verwelken. Tegenstellingen zijn dus gebonden aan ruimte en tijd. Deze dimensies zijn wetten en wetten scheppen orde. Niet een orde die theoretisch kan worden beschouwd, maar een orde die zich bewijst in een onontkoombare, corrigerende kracht. Wie als individu of als collectief deze orde wil doorkruisen en verbreken, moet ook de consequenties durven aanvaarden. En hopen dat hij/zij ze goed heeft ingeschat!

HERINNERING AAN DE OORSPRONKELIJKE MENS

Iedereen weet dat hij eens moet sterven. «*Uit stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.*» zegt de Bijbel. Tegen deze wet kan de mens niets doen. Waarom geeft de dood over het algemeen een onaangenaam gevoel, terwijl andere natuurwetten probleemloos worden aanvaard? Komt dat misschien doordat er iets van een herinnering aan het oorspronkelijke leven gaat gloren? Vermoeden wij misschien, dat iets, diep in ons wezen, onsterfelijk móét zijn? Iets dat verder leeft, ook als het lichaam sterft? Tracht u dat te herinneren! Zoek naar onsterfelijkheid, naar eeuwigheid! De grens tussen sterfelijkheid en onsterfelijkheid kan niet zonder meer gepasseerd worden. In de Bijbel staat: «*Mijn Rijk is niet van deze wereld*» en «*Vlees en bloed kunnen het Hemelrijk Gods niet beërven.*»

Uit de uitspraak: «*Mijn Rijk is niet van deze wereld*», blijkt dat er twee rijken zijn, twee levensvelden: Het Koninkrijk Gods en de wereld van ruimte en tijd. Dus ook twee wetten of ordeningen. Aan de ene kant de wet van de tijd-ruimtelijke wereld, de wet van de polariteit, die voor alle levensdomeinen opgaat, ook voor de liefde tussen mensen. Aan de andere kant de wet van de eeuwigheid, de wet van de ware, goddelijke Liefde.

Hoe kan men deze orde der eeuwigheid herkennen en ervaren? Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moeten wij zoeken naar de zin van het leven in ruimte en tijd. Die wereld noemt men wel de oefenschool der eeuwigheid. Want daarin moet de mens door ervaring leren inzien dat menselijke liefde de hogere levenswet niet kan vervul-

len. Die erkenning, dat inzicht wekt het verlangen naar de ene Liefde die boven de hoogste vorm van wereldse liefde uitgaat. De natuur is het leerboek van God. Daarin staan de wetten der eeuwigheid opgetekend. En de mens, hij staat er middenin. Maar hij vraagt niet naar die wetten, omdat hij meent belangrijker dingen te moeten doen...

IK IS IK

Waarom eigenlijk draait de mens voortdurend om de oplossing van zijn levensproblemen heen? Zit zijn ik hem in de weg of zijn ziel? Wie ontvlucht de juiste oplossing? Wie heeft er altijd te weinig tijd om zich in Gods Wet te verdiepen? Wie voelt zich beperkt? Wie heeft er angst voor de dood? Is dat niet het ik dat de ziel gevangen houdt? Nu zegt men wel: «Ja, ik ben nu eenmaal die ik ben. Ik is ik.» En daarmee sluit men als het ware het eigen ongelijk, het eigen falen uit. Terwijl dat ik zelf de oorzaak van alle problemen is!

Hoe is dat ik ontstaan? Het wordt door denken, gevoelen en handelen opgebouwd. Het is de som van alle gedachten, gevoelens en handelingen in heden en verleden. Daarom leeft het ook uit al die beelden en gevoelens die het zelf oproept. Het leeft uit de illusies die het zelf vervaardigt. En daarom heeft het niets substantieels. Het wortelt in de wetten van deze wereld en heerst bij de gratie van de eeuwigheid, zonder die eeuwigheid te willen of kunnen erkennen. Onder de wetten van het oorspronkelijke levensdomein van de mens zou het wegsmelten als sneeuw voor de zon.

Om tot de eenheid, de eeuwigheid, het

herkennen van de ware, goddelijke Liefde te kunnen geraken, moet het ik terzijde treden. Dit kan pas gebeuren wanneer wij het in onszelf hebben herkend; wanneer wij een standpunt hebben gevonden dat buiten het ik staat. Onze sterfelijke persoonlijkheid heeft pas werkelijk zin in het leven, wanneer het onvergankelijke leven – waarvan de kern zich in de mens bevindt! – wordt geaccepteerd als de ene realiteit. Die realiteit is nader dan handen en voeten. Zij bevindt zich in de stilte van het gereinigde hart. Zodra dus het opdringerige, onvermoeibare streven om zichzelf te handhaven kan worden gezien als

leder vult het beeld in naar eigen waarnemingen en gedachten. De Museumzoekers, brons. Assen, Nederland.

leerschool voor de eeuwigheid, is reeds iets van de grenzen van ruimte en tijd doorbroken.

DE WEG DIE VOERT NAAR WARE KENNIS OF GNOSIS

De gnostieke weg is de weg waarop de ware kennis – de Gnosis – kan worden vrijgemaakt. Het kan lang duren voordat de heimelijke streken van het ik worden doorzien, onbevooroordeeld worden gezien en geaccepteerd. Het is een weg die absolute waakzaamheid vereist. Door het groeiend bewustzijn van de ware ziel ontstaat een totaal nieuwe dimensie in het leven. Alle hulp die nodig is om zich in die nieuwe dimensie te oriënteren, komt op het juiste moment. Wie ogen heeft om te zien en oren om te horen, kan de geheimen van het Godsplan vanuit dat nieuwe bewustzijn leren zien. Zo kan zich een nieuw leven openbaren; een eeuwigheidsleven temidden van het sterfelijke bestaan. De mens is immers als een vrucht waarin een zaad verborgen ligt! Welnu, als dat eeuwigheidszaad zich gaat openbaren, zal ook het eeuwigheidsleven een feit kunnen worden. In de oosterse wijsheid wordt dat zaad aangeduid als ‘het juweel in de lotus’. Bij dat zaad knoopt de Liefde Gods, de Gnosis, direct aan. Wie zich daarvoor openstelt, treedt in de eerste fase van de christelijke mysteriën binnen: dat is de fase van het geloof. De aanraking van de eeuwigheid wordt dan in het hart ervaren.

In de tweede fase van de christelijke mysteriën staat de mens in de fase van de hoop. Het is de ervaring van de nieuwe bezieling. Het zaad begint te kiemen. Een nieuw vermogen om goed en kwaad van elkaar te onderscheiden, ontwikkelt zich. De kiem breekt uit het donker van de aarde en de jonge loot strekt zich uit naar het licht.

ALLE TEGENSTANDEN WORDEN TENIET GEDAAN

De hoop leidt naar de derde toestand van de christelijke mysteriën: de liefde. De ware ziel is wedergeboren, *zij* is nu de nieuwe wet. Alle tegenstanden worden teniet gedaan, alle tegenstellingen worden opgeheven. God en Mens zijn één. Uit de kiem heeft zich een plant ontwikkeld en de bloei begint.

Zo keert de mens terug naar de goddelijke volkomenheid. De hogere wet voltrekt zich, het lagere valt weg. De oorspronkelijke kennis, de Gnosis, is nu vrijgemaakt.

Johannes schrijft in de proloog van zijn Evangelie: «*Zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden.*» Hem aannemen, ruimte maken voor het eeuwigheidszaad in het hart, leidt tot het verkrijgen van de Gnosis. Dat is: kennis aangaande het eigen wezen, kennis aangaande het bestaan, aangaande het doel van het leven. Die kennis is een macht die alle andere macht te boven gaat. Zij toont de ware Liefde, die niet uit het aardse bestaan voorkomt. Die Liefde en de erkenning van die Liefde zijn de vertrekpunten voor de terugkeer naar de goddelijke Almacht. In de nieuwe ziel ligt het plan van bestemming. Zij staat op het kruispunt van horizontaal en verticaal leven. Als dit spirituele centrum in de kracht van de Christus wordt geactiveerd, begint het proces van omwenteling en wederopstanding of transfiguratie. Het eeuwige begint het vergankelijke op te lossen. De sterfelijke ik-ziel gaat op in de ziel van de ware mens, de Godszoon. De gouden roos bloeit. Door die vereniging van God en Mens wordt ‘de zondeval’, de polariteit, overwonnen.

Deze hoge, voor het verstand onbegrijpelijke taak wacht iedere mens.